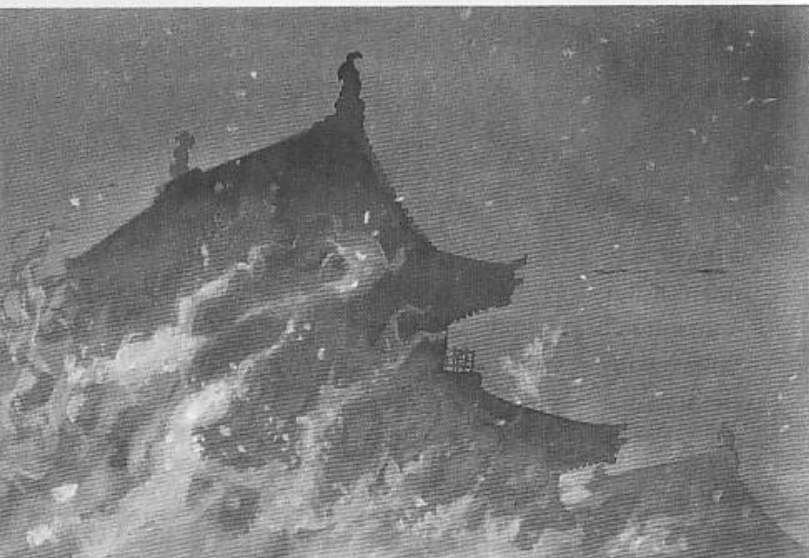
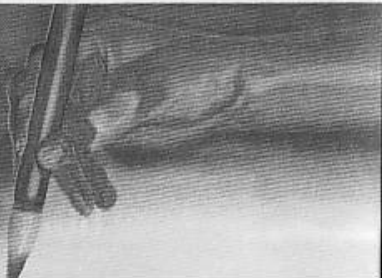

17 ปี
ก่อนที่จะมีการรบ
ที่เซคิงฮาร่า

ขอให้
จดหมายนี้
ไปถึงผู้รับ
ด้วยเถิด

ดังนั้น
ข้าจึงส่งเขาไปหา
ท่านคานะมากิ จิโซ
ผู้เป็นครูตาบ
ของข้า

โดยเฉพาะ
โคจิโร่
ลูกชายที่เพิ่งเกิด
ข้าไม่อยาก
ให้เขาตาย

เป็นห่วง
ก็แต่
ครอบครัว
ของข้า

ข้ารู้ดีว่า
เป็นการ
รบกวนท่าน
แต่ข้าไม่มีที่พึ่ง
จริง ๆ.....

ชีวิตข้าสละได้
เพื่อนายเหนือหัว
และยินดี
รอความตาย
ด้วยใจสงบ

ทัพของเรา
ก็คง
หมดหวัง
แต่เพียงเท่านี้

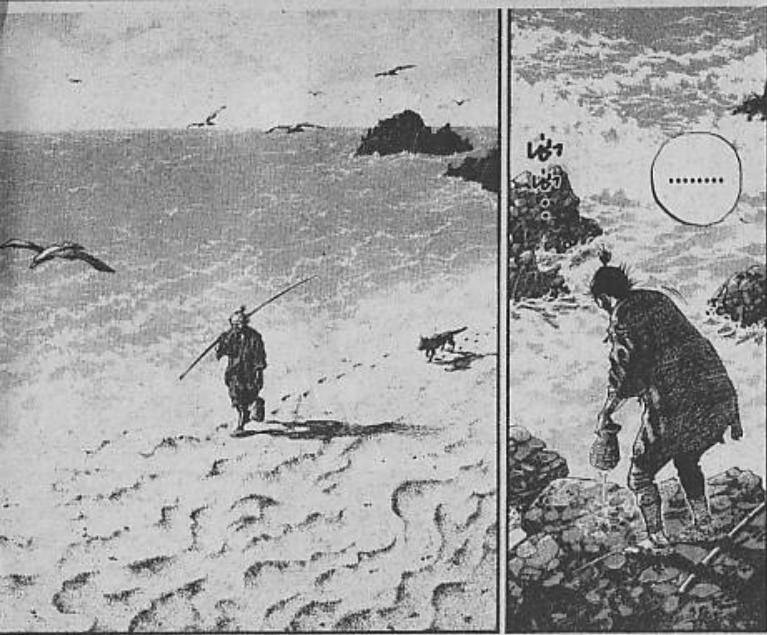
ปราสาทคิตะโนะโซ
ที่น่าภูมิใจ
บัดนี้
กำลังตกอยู่ใน
เงื้อมมือของศัตรู

TAKEHIKO INOUE

งานแปลพิเศษเรื่อง "ดียงโงะ-ซุซาชิ" โดย ตรี ธิติภาว

Vagabond 14

ตอนที่ 128 อดทนาย

เห็นสภาพแล้ว
คงอยู่ได้อีก
ไม่นานหรอก

เซ่
เซ่
เซ่
เซ่
เซ่

เฮ้ย
ชนจริง
ไอพวกนี้
!!

หวaaaa
า

เอาคืน
มา

เอาคืน
มา

.....

ขอโทษ
นะ
อาหารเย็น
วันนี้ของเจ้า
ชิมมัย

เด็กบ้า
เอ๊ย!!

แค่
ขโมยปลาหน้อย
ก็วิ่งแจ้นมาเลย

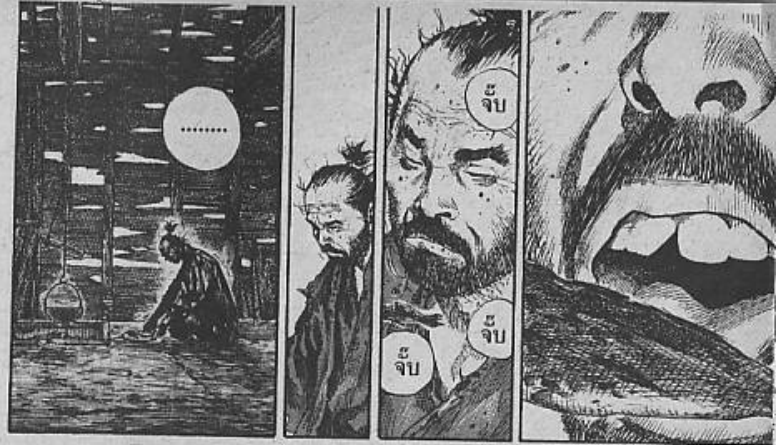
ก็แพ่
แล้วสนุก
นะ
นี่นา

บอกที่ครึ่ง
แล้วว่า
อย่าไปยุ่ง
กับเขา!!

ถ้าไม่ไปยุ่งด้วย
เขาก็
ไม่ทำอะไรเรา

ใจโลกนี้
มีคนหลาย
ประเภท
คนที่ชอบเก็บตัว
ไม่ยุ่งกับใคร
แบบนั้น เขาคง
มีอะไรสักอย่าง

ไม่ยักไปไหนเลย

ก็วันมาแล้วเนี่ย?

รากงอกแล้วมั่ง

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

.....

อโธ.....

แสดงว่าข้าเรียนรู้วิชาซูโจวได้ทะลุปรุโปร่ง!!

ข้าเอาชนะศิษย์รุ่นพี่ได้ทุกคน!!

ข้าจะขอไปจากท่าน

คิดว่าไม่มีอะไรจะเรียนรู้จากข้าอีกแล้วสินะ

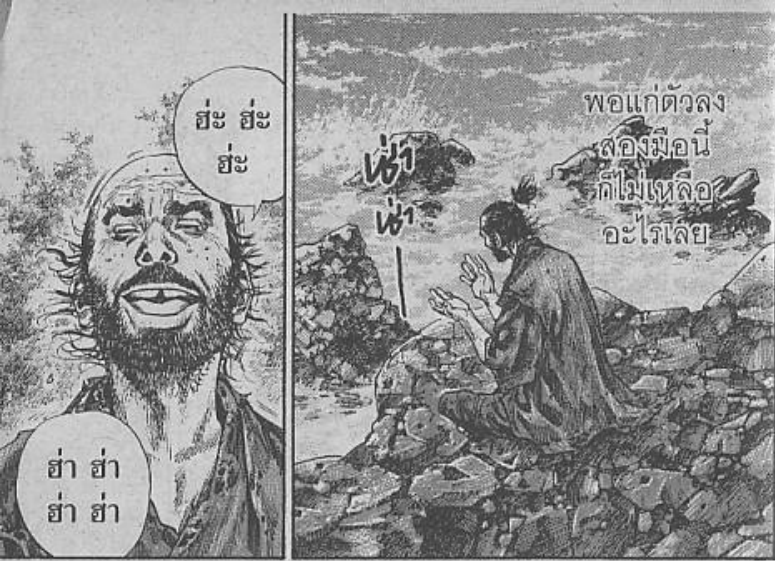
บังอาจอวดวิชาทั้งๆที่เพิ่งเรียนไปแค่ 5 ปีระะ

ถ้าท่านต้องการพิสูจน์

ก็เชิญได้เลย

ไม่มี

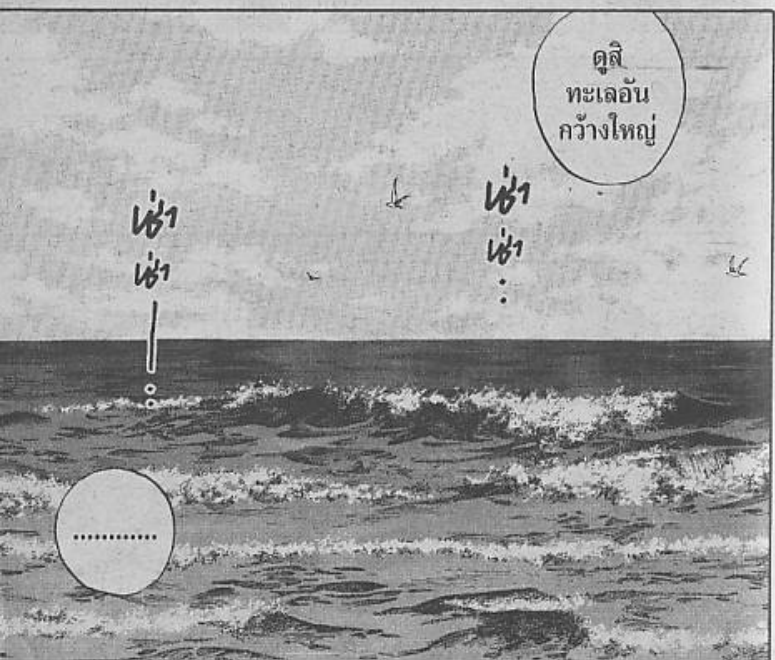

ฮะ ฮะ
ฮะ

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

พอแก้ตัวลง
สองมือนี้
ก็ไม่เหลือ
อะไรเลย

เฮ้
เฮ้

ดูสิ
ทะเลอัน
กว้างใหญ่

เฮ้
เฮ้

เฮ้
เฮ้

.....

ดาบ

ไม่มีเมีย
ไม่มี
เพื่อนสนิท

มีชีวิตอยู่
เพื่อตก
เพียง
อย่างเดียว

ใกล้บ้าแล้ว
แน่เลยตุ

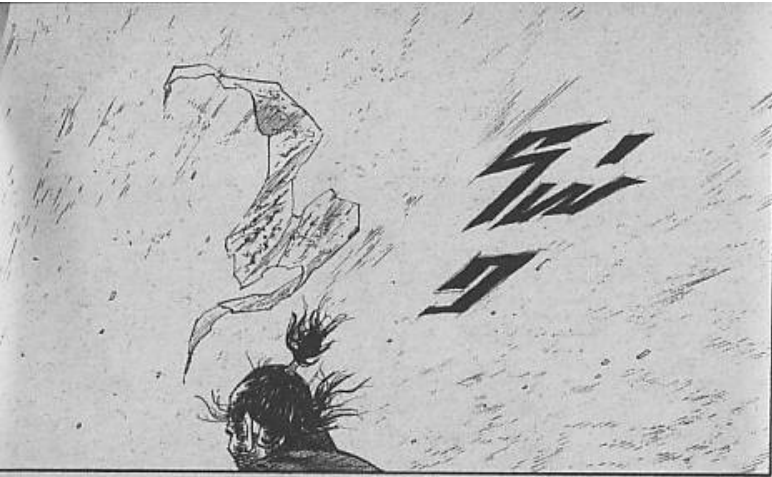

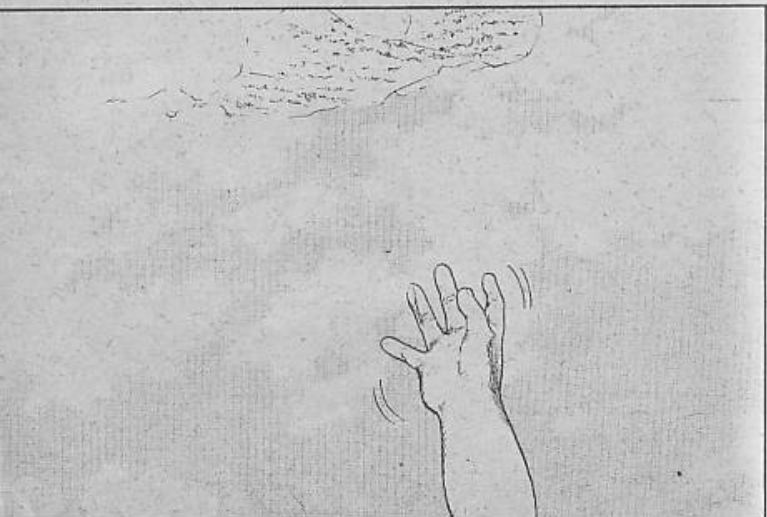
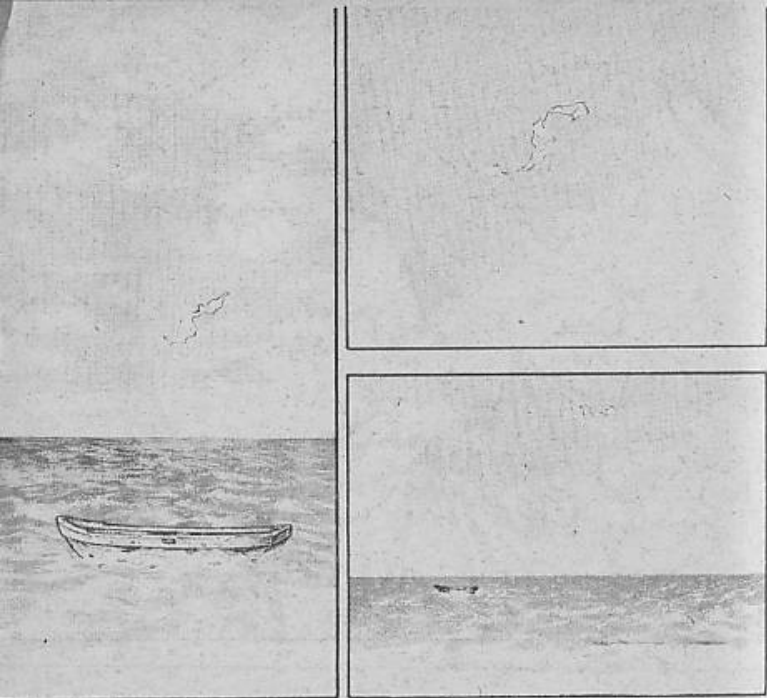
แต่
ทว่า

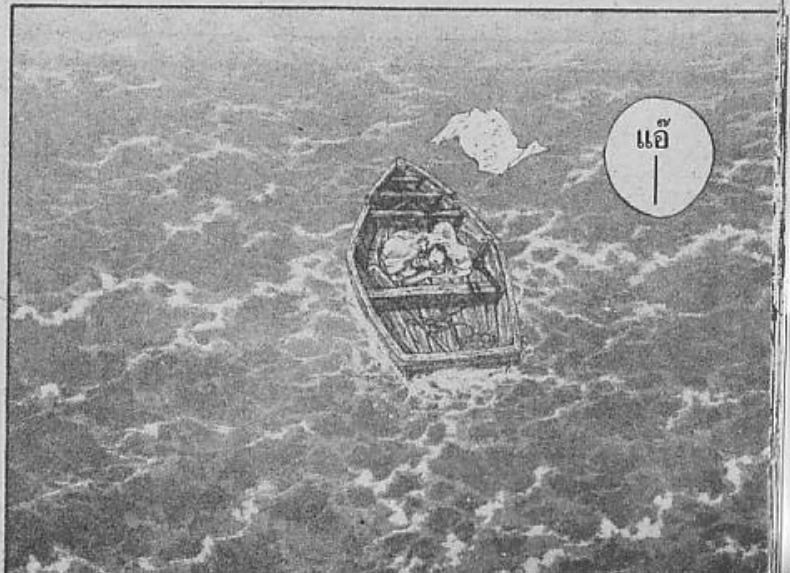
เป็น
อย่างนั้น
จริง ๆ

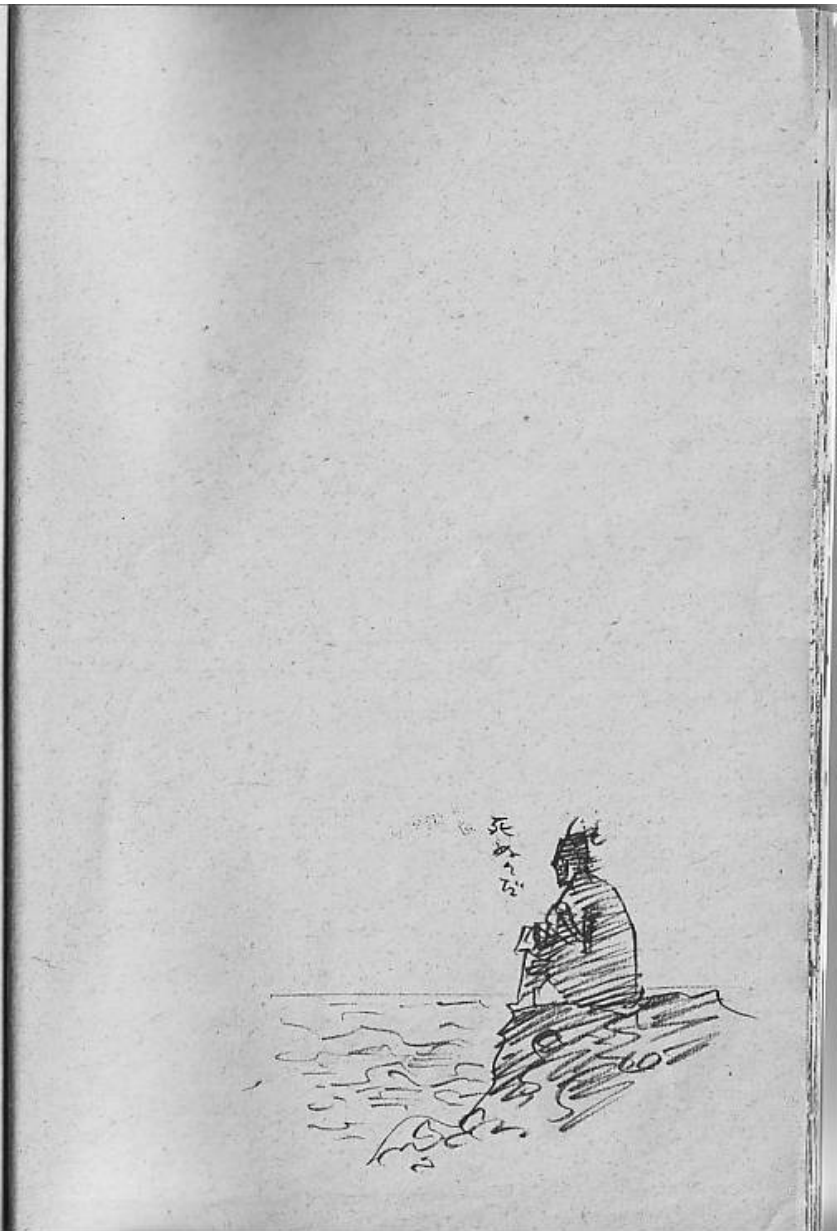
บางครั้ง
หลังคิดว่า
ตัวเองเก่งที่สุด
ในปฐพี

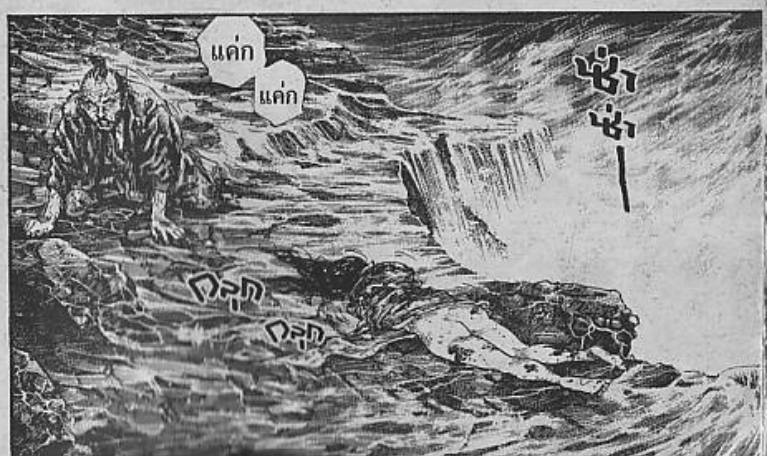

Vagabond

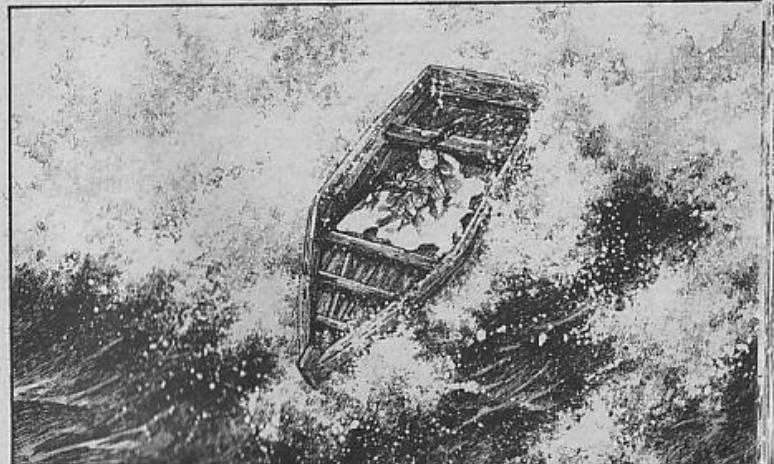

ข้ารู้ดีว่า
เป็นการ
รบกวน
ท่าน

โดย
เฉพะะ
โคจิโร่

แต่ข้า
ไม่มี
ที่พึ่ง
จริงๆ
.....

ลูกชาย
ที่เพิ่งเกิด
ข้าไม่อยาก
ให้เขาคาย

แต่
ข้าแต่

ลำบากมาก
ใช้มัย

เหงา
ใช้มัย

.....

ไอ้ ไอ้ ไอ้

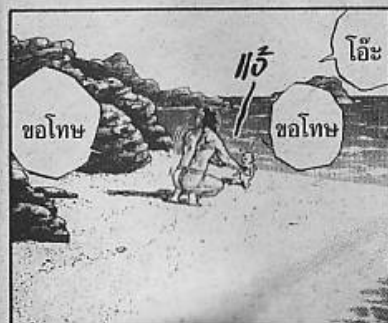
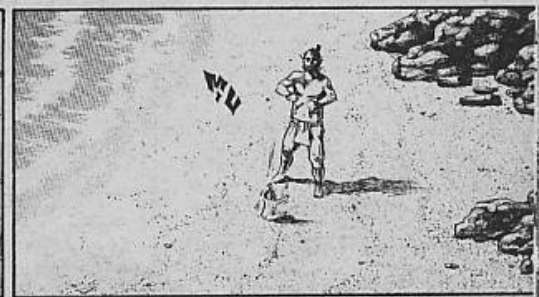
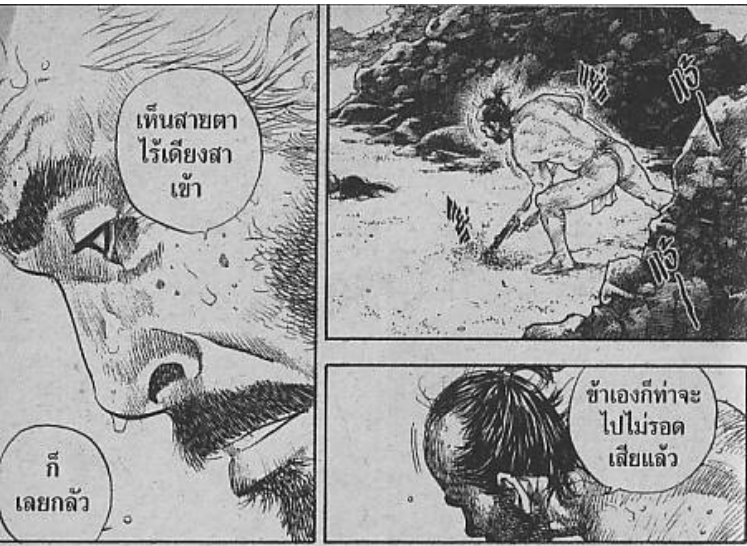

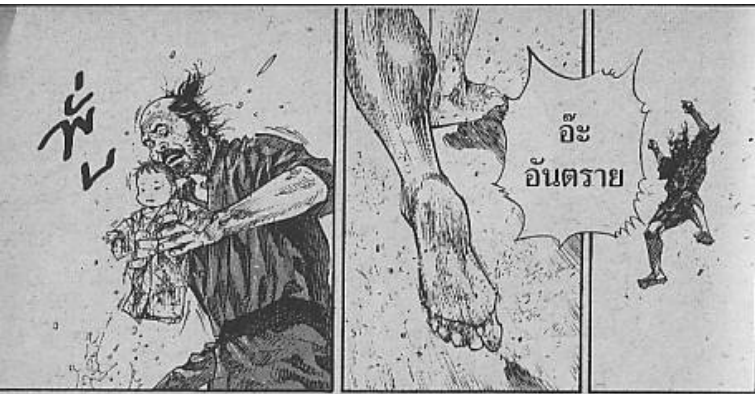
เดี๋ยวข้า
จะร้อง
ตามไปด้วย

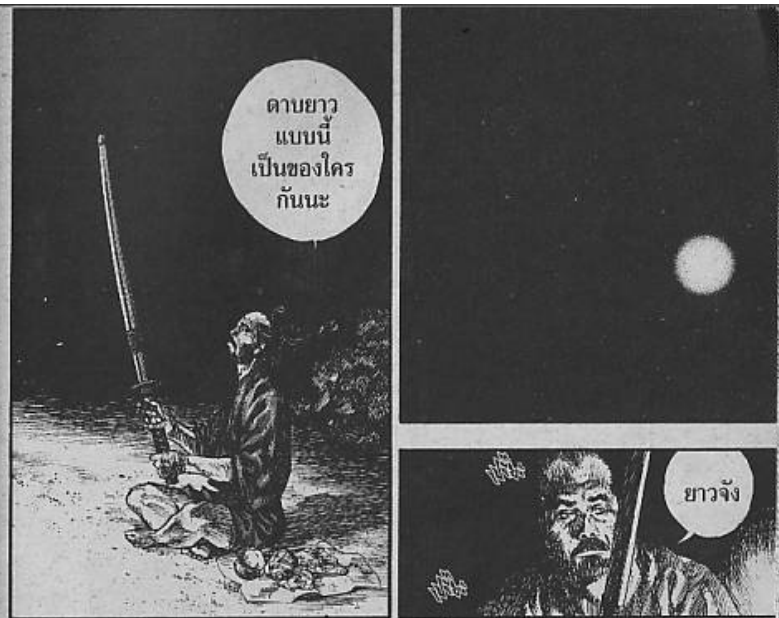
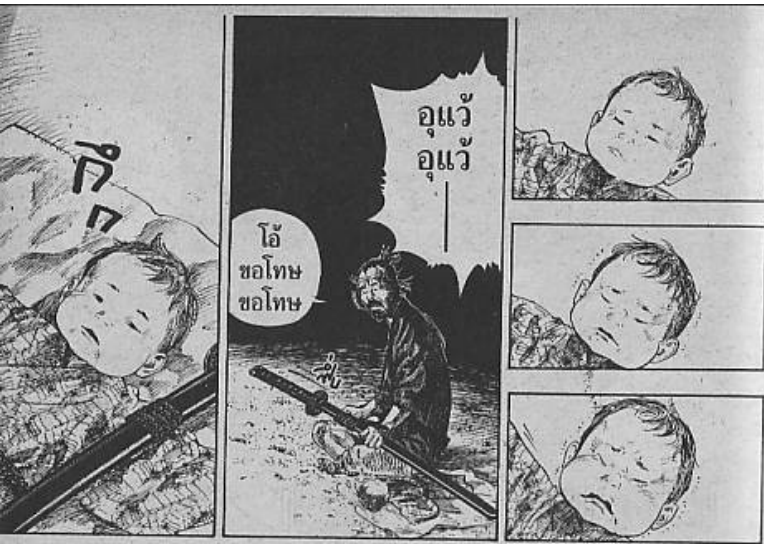

ไอ้
ไอ้

อย่าร้องนะ
โคจิโร่

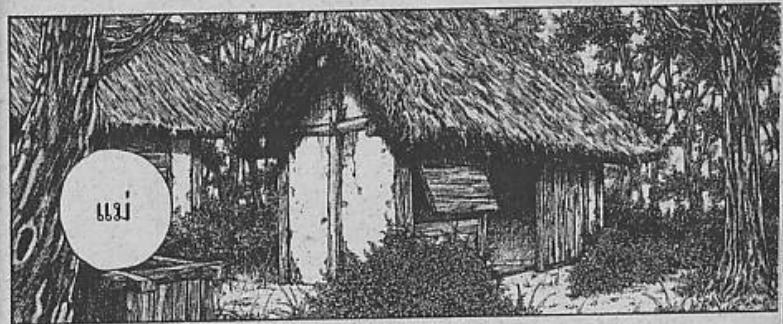
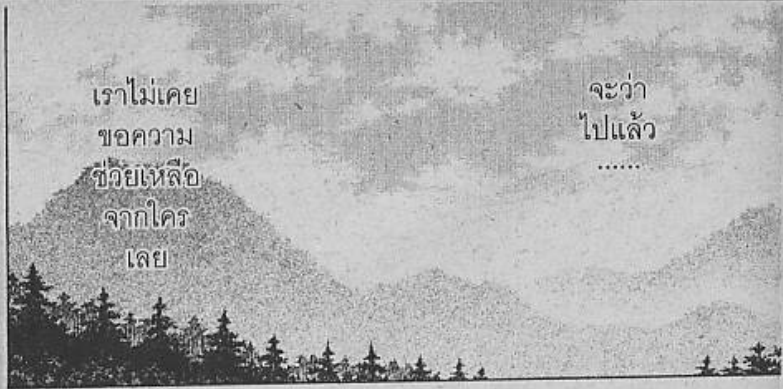
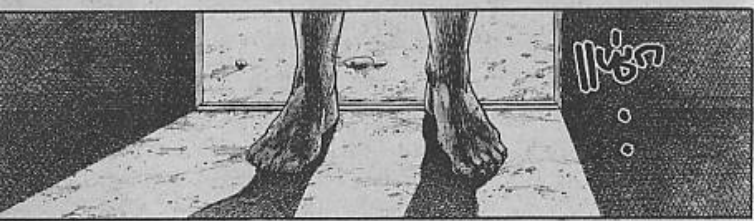
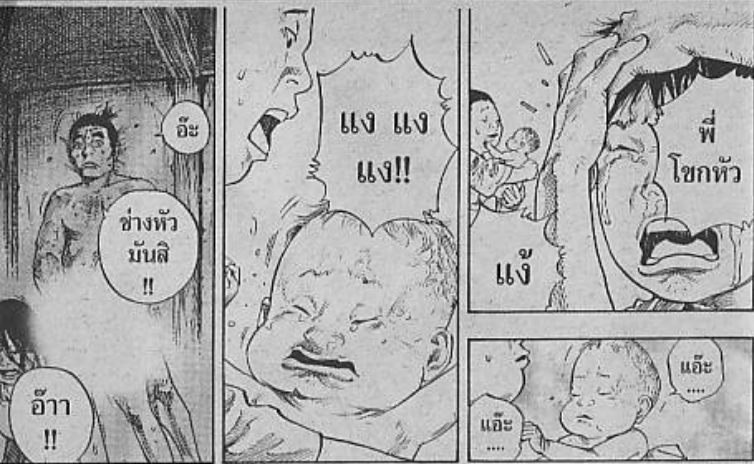

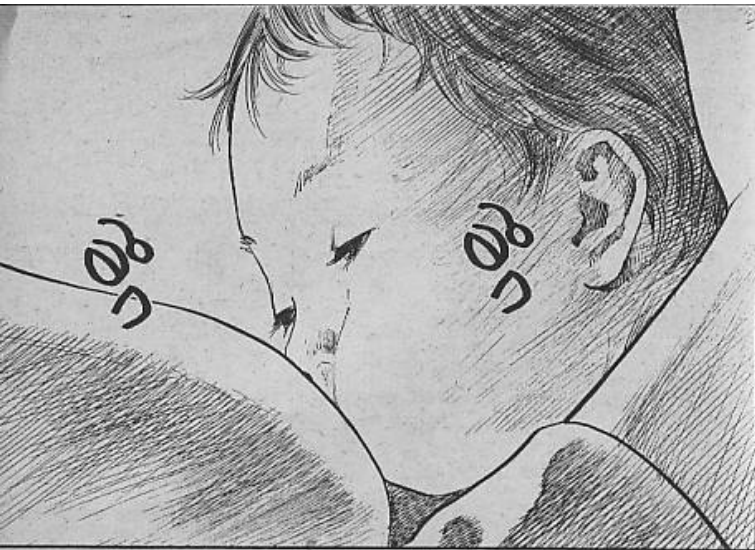
Vagabond

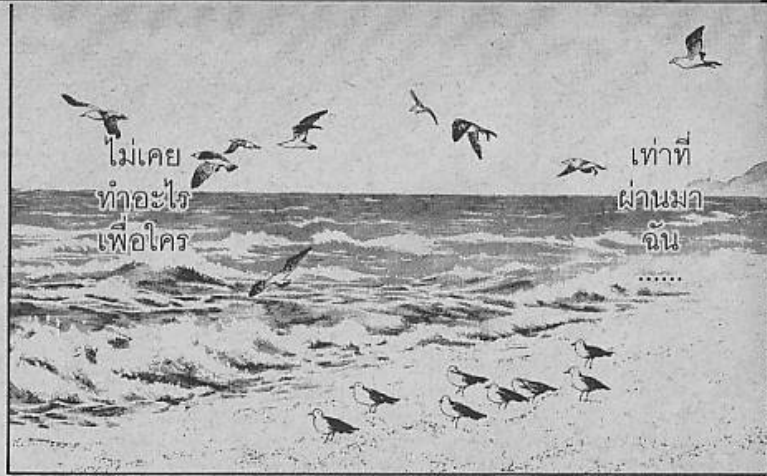
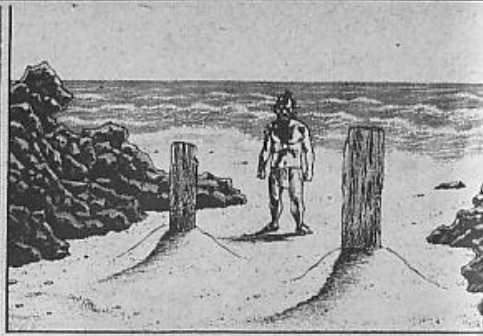

ตอนที่ 130 ประกายคลื่น

ไม่เคย
ทำอะไร
เพื่อใคร

เท่าที่
ผ่านม
ฉัน
.....

ชายก็เอ๊ย
เรื่องคงไม่มี
ที่ฟังจริงๆ

ถึงต้อง
มาฟังซ้ำ
.....

ดีจัง
ชีวิตจึงส่งเขาไป
หาท่าน
คานหมาก จิโฮ
ผู้เป็นครู
ของเขา

ชีวิตคือ
เป็นดา
รบกวนท่าน
แต่ซ้ำไม่มี
ที่ฟังจริงๆ
.....

แต่ว่า
.....

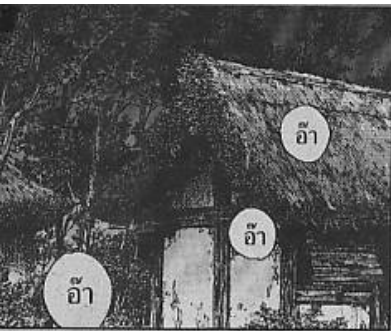
ไม่เคย
หวังไปใคร
เท่านี้
มาก่อน

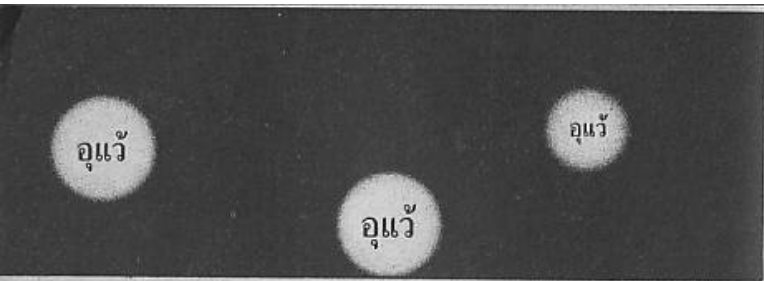

ไม่เคยใส่ใจ
อะไรทั้งนั้น

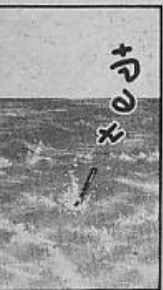
ไม่ว่า
จะเป็น
ลูกศิษย์

เหมือน
ทะเลโคลน

ซอจ+

ไม่เคยคิดว่า
ทะเลจะสวย
อย่างนี้
มาก่อนเลย

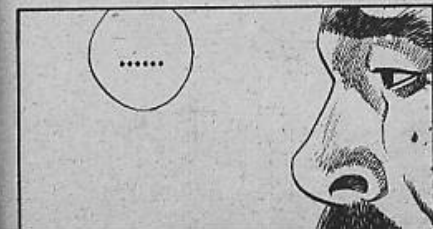
จะเข้าไป
ข้า.....

สวย
จึงเลย
.....

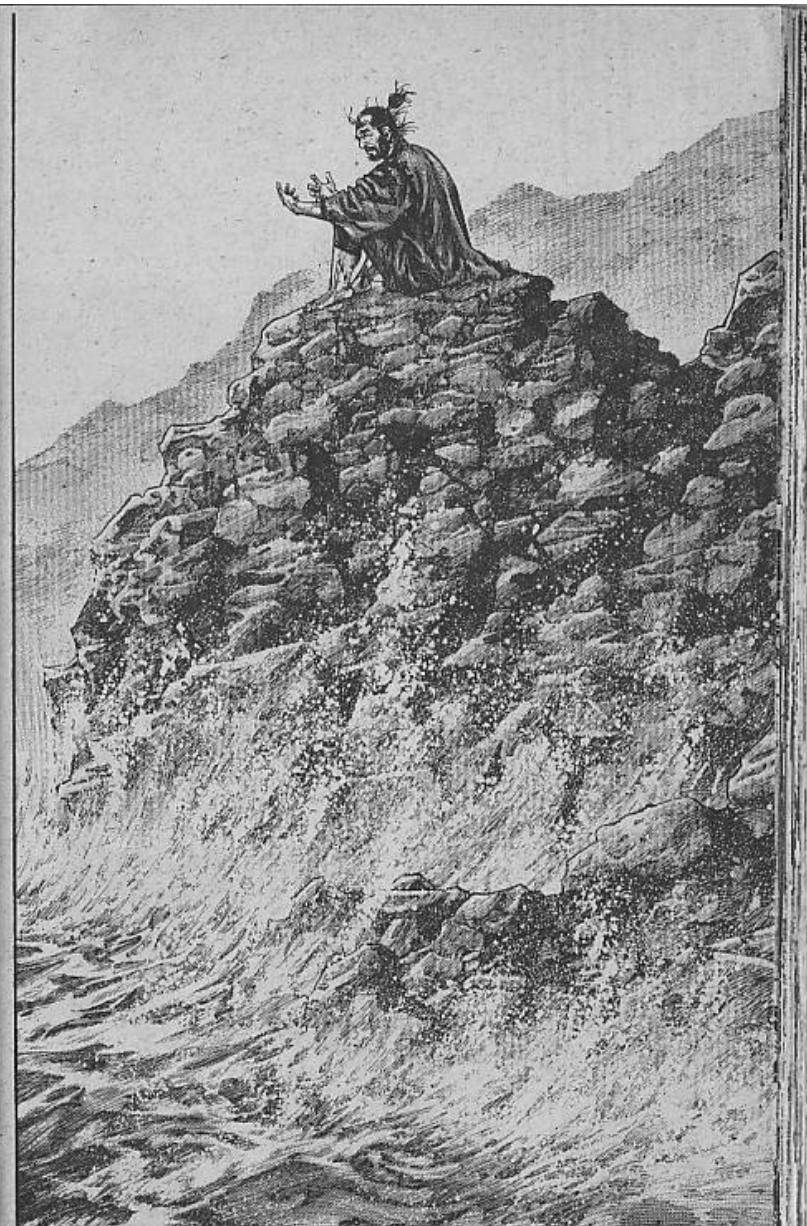
เนอะ
โคจิโร่

.....

ซัว
ซัว
—

ถ้าหัวหน้า
ก็มา
ได้โดยนะ
เจ้าหนู

มันไม่
ชอบคุณเรา
ซึกกะตา

อ๊ะ?

อ๊ะ

แอ้

อ๊ะ
....

Vagabond

ชาย
ผู้ทศชีวิต
ทั้งชีวิต
เพื่อดาบ

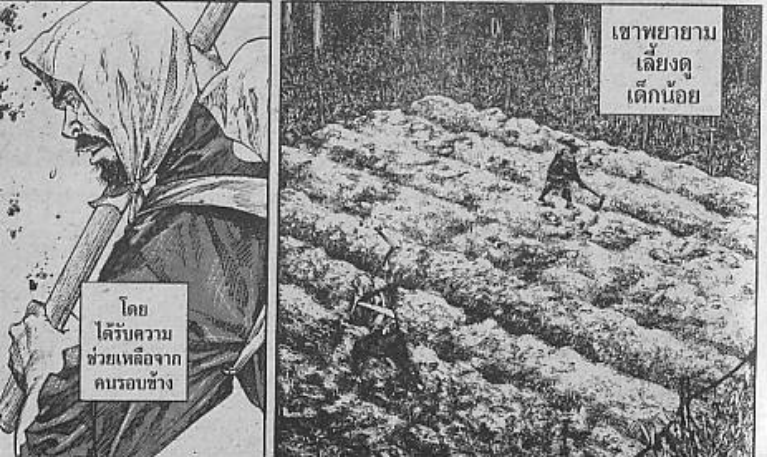
พยายาม
เลี้ยงเด็ก
อย่างสุดชีวิต

แต่ทุกครั้ง
ก็มีคน
ช่วยเหลือ

ท้อแท้
ไม่รู้ครั้ง

เกือบจะ
ล้มเลิก
ความตั้งใจ

โดย
ได้รับความ
ช่วยเหลือจาก
คนรอบข้าง

เขาพยายาม
เลี้ยงดู
เด็กน้อย

ตอนที่ 131 ไมคิชิ

และแล้ว
3 ปี ผ่านไป

โคจิโร่
แล้วทำไม
เอ็ง.....

ยังพูดไม่ได้
ซักทีวะ

แอ้
แอ้

.....

ไม่น่าเชื่อ
คนอย่างอาจารย์
คาเนมากิ จิโซ
จะไม่ระวังตัว
แบบนี้.....!!

เงินข่าวลือที่ว่า
ท่านไม่จับดาบแล้ว
ก็เป็นความจริง
นะสิ!!

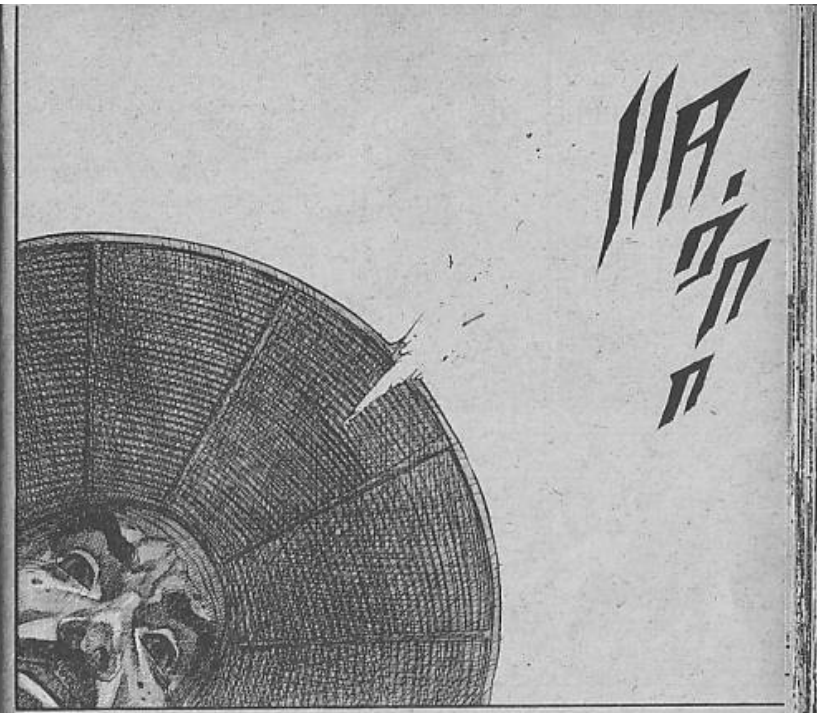

ขอ
ประทาน
โทษ

ข้าเสีย
มารยาท
ไปหน่อย

อโ
.....!!

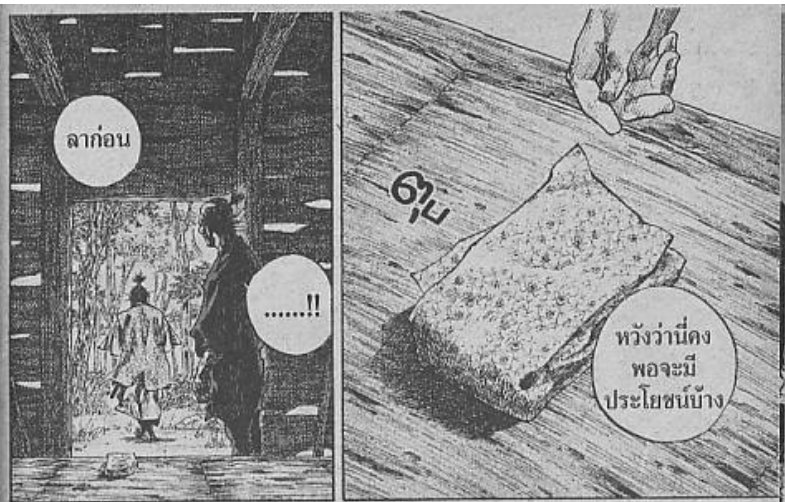

เทวอ
!?

อ๊ะ
....

ไอ้พวกโมคูชิ
ชนต่ำ!
!

ทำไม
ตูไรค์่า
อย่างนี้!!

ฮึย !!

ฮึย !!

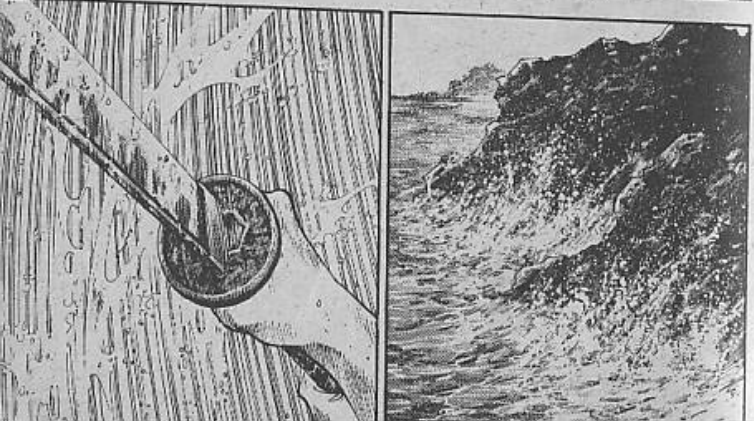
หนอย
ฮึย !!

ฮึย !!

Vagabond

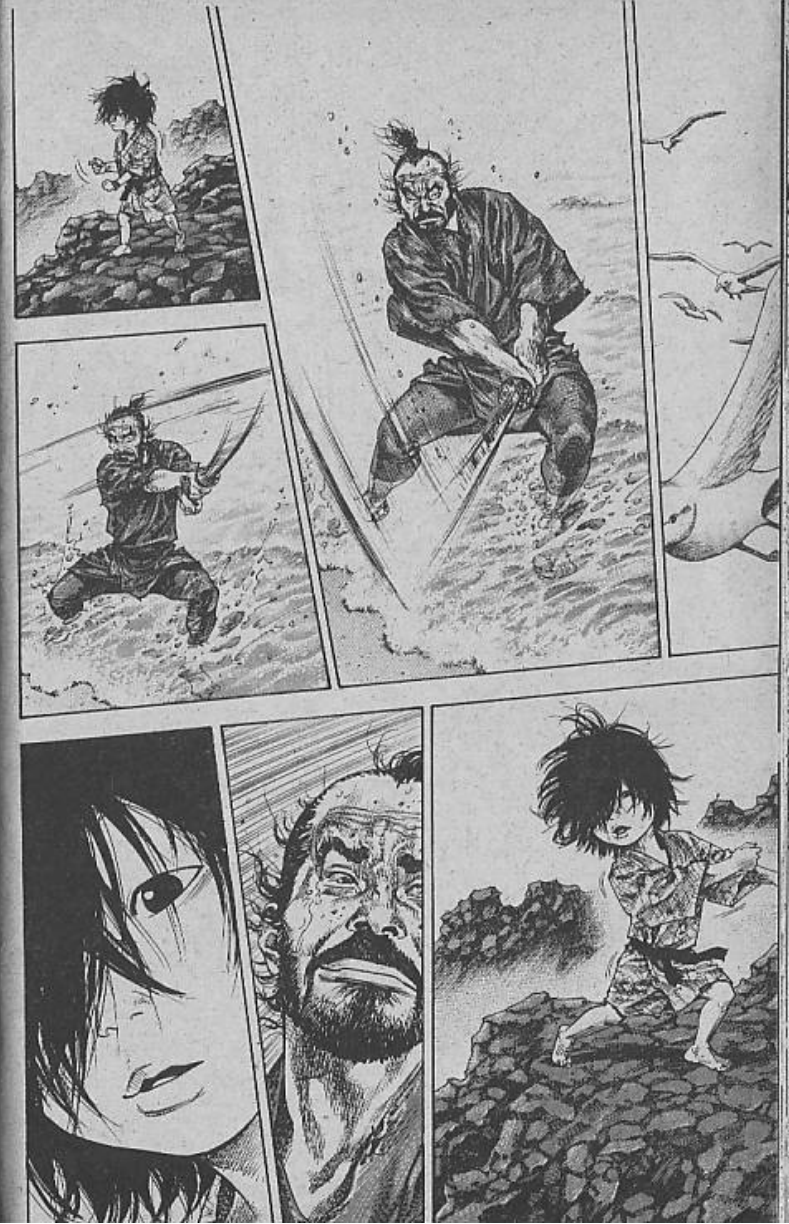
ฮ่ากก
กก

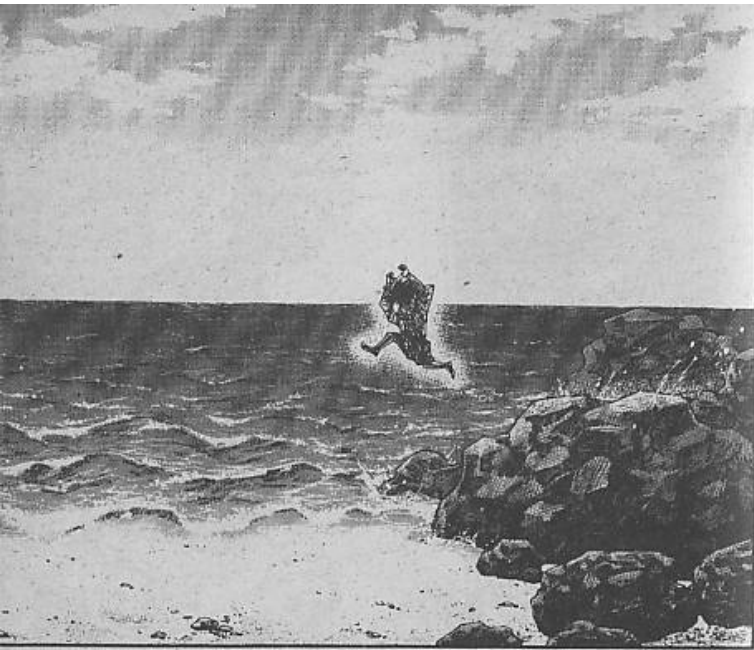

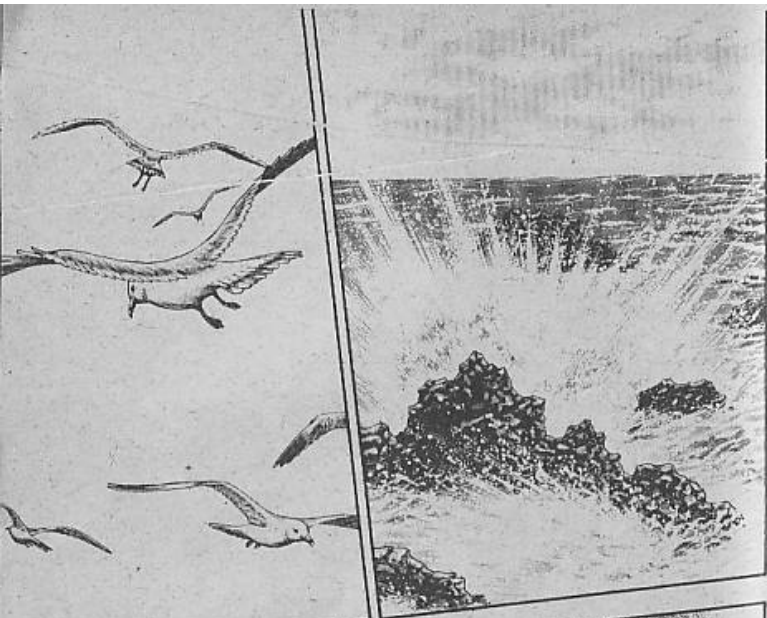
ข้าสนุกมาก
ที่ได้พูดคุยกับเอ็ง
ตลอดเวลา
ที่ผ่านมา.....!!

ตอนที่ 132 ชะตาชีวิต

จากนี้ไป
เอ็งจะอยู่
ยังไงเนี่ย
?

แอ้

ไม่ได้

แต่จะให้
จับดาบ

แอ้

หน้าซ้ำ
หุ้กั้หนวก

โคจโร
....

แถมเรือ
ยังลอย
มา

พาท้า

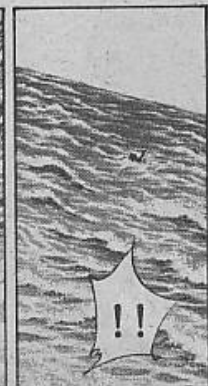
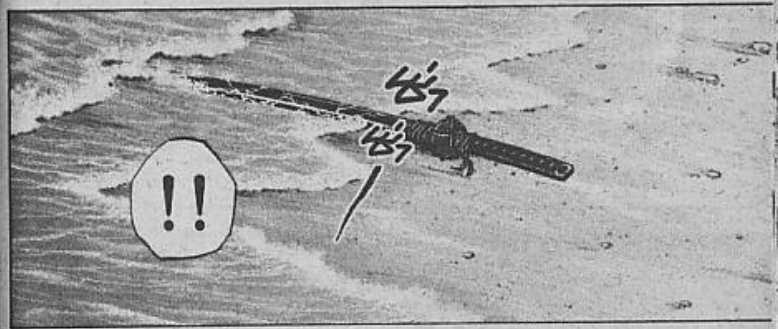
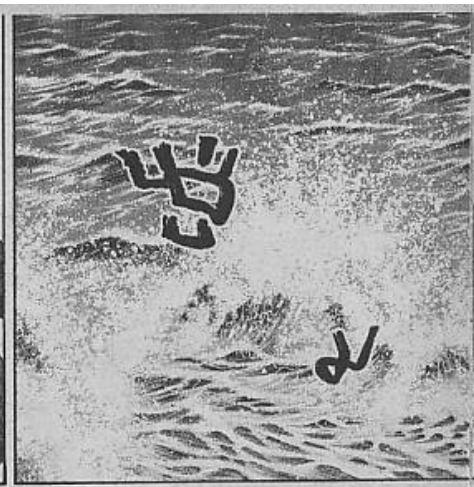
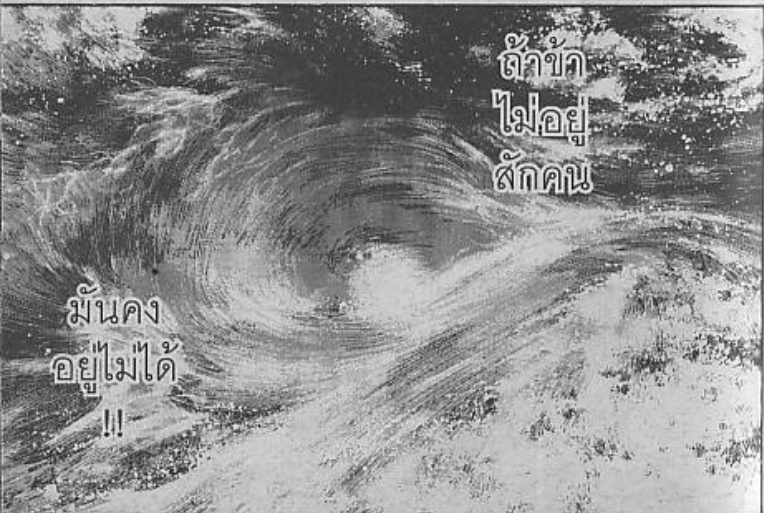
น่า
สงสาร

เกิดมา
ในตระกูล
นักรบ

เซ้า
เซ้า

แต่พ่อแม่ก็
ต้องมาตาย
ในสงคราม

Vagabond

ข้าไม่รู้ว่
พระเจ้า
ต้องการอะไร
.....

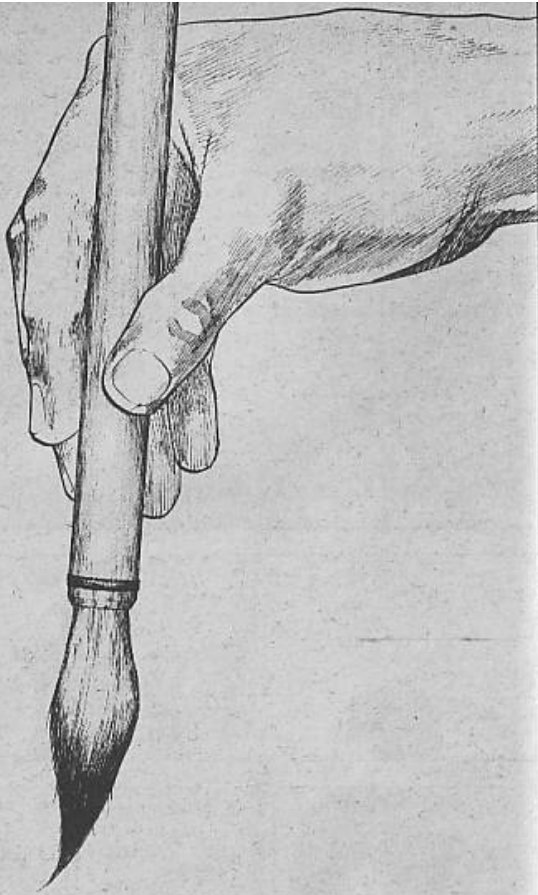
โคจิโร่

ข้าไม่ยอม
ให้เอ็งตาย

แต่ข้าจะลอง
เปลี่ยนชะตา
ชีวิตดู

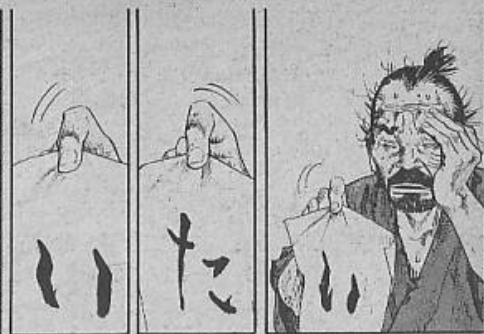
ข้า
ข้า

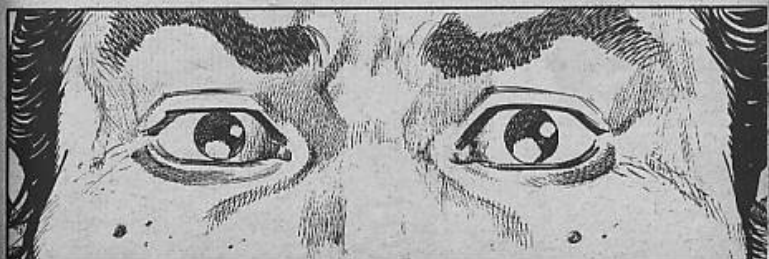
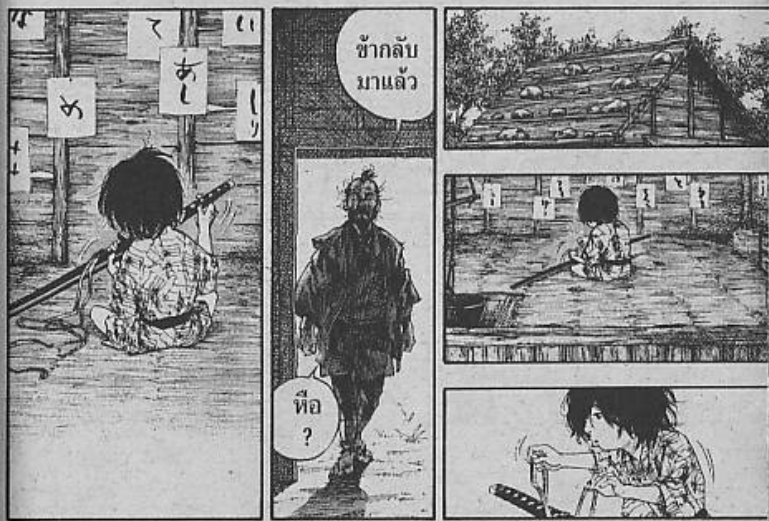
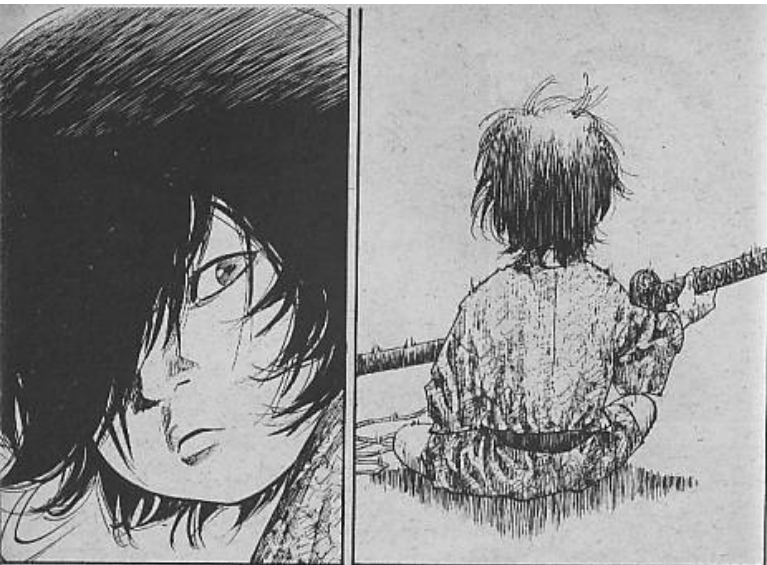
ตอนที่ 133 ชีวิตที่มีแต่ดาบ

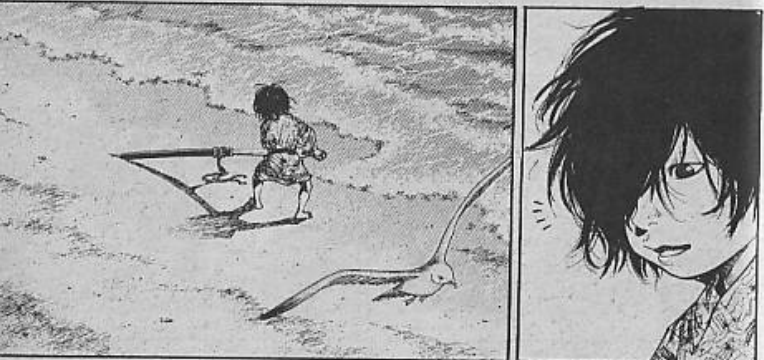
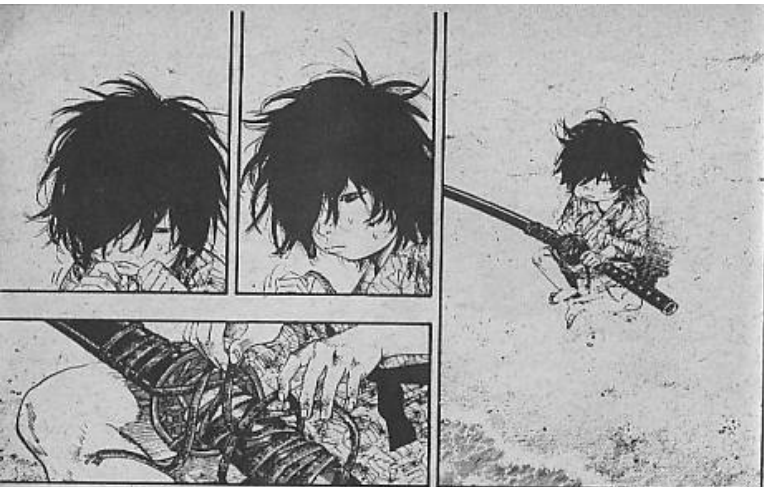

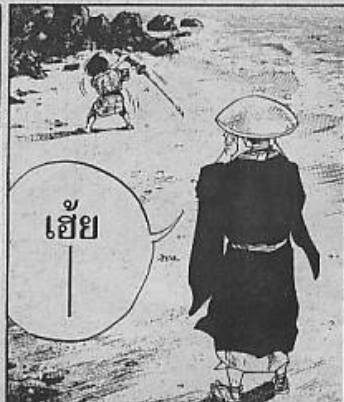
ผู้ใหญ่
ยังแกว่งดาบ
ไม่ได้แบบนี้
เลย

ฮะ ฮะ
ฮะ ฮะ

พ่อของเจ้า
เป็นชาวนา
รึ?

เฮ้ย

เฮ้ย

เฮ้ย
เจ้าหนู
เฮ้ย

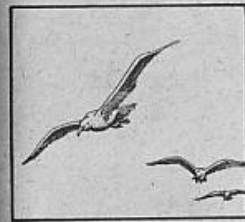
ให้ข้าดู
เถอะ
โหน
โหน

อิม เอ็งคง
ภูมิใจกับ
ดาบยาวนี้มาก
สินะ

หือ?

ซอดู
หน้อยซี

เดินทางไกล
ก็อย่างนี้
แหละ
อ้าเอ็งนะ

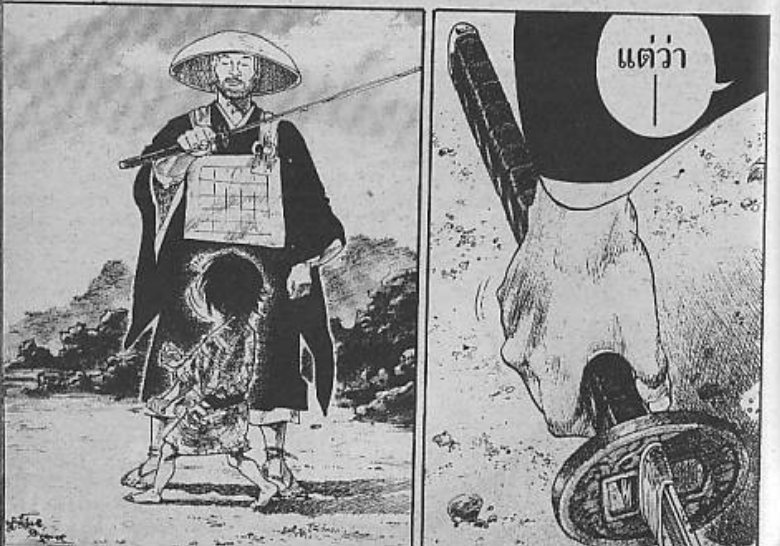
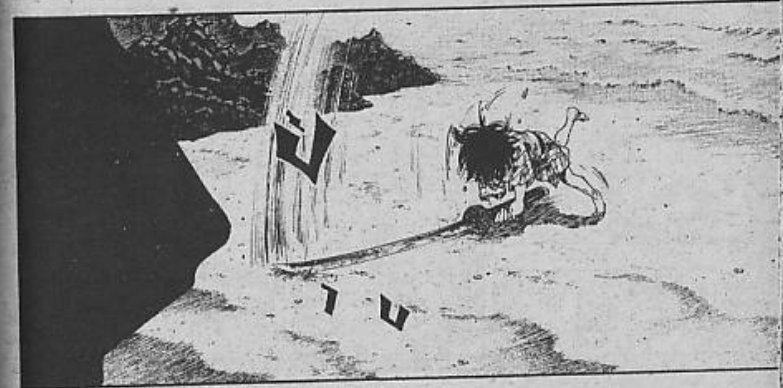
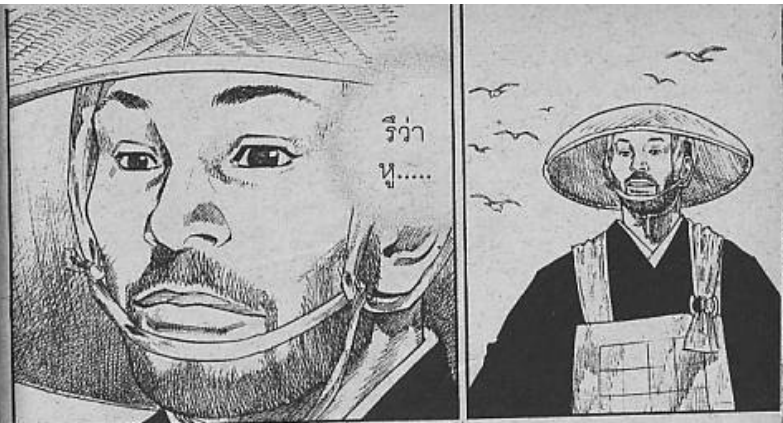
จุ่มกตึ้นนะ
เจ้าหนู

ข้าว่า
ยังพอไหว
นา.....

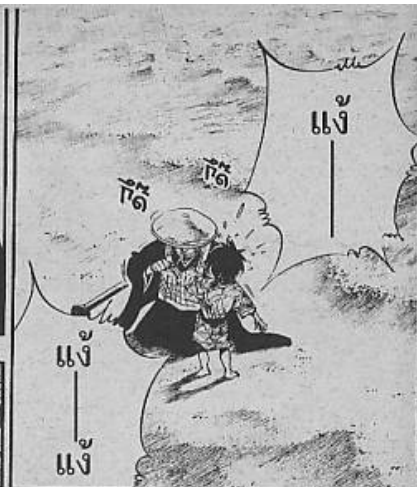
เอ๊ะ
 همینแล้ว
เทร่อ?

ซ่า
ซ่า
ซ่า

ตอนที่ 134 เคว้งคว้าง

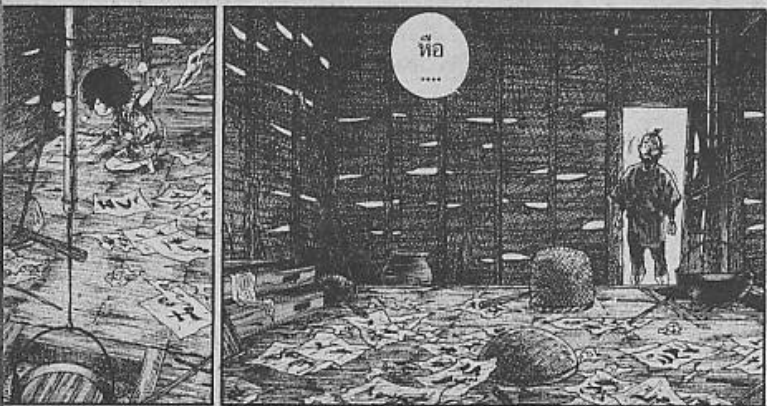
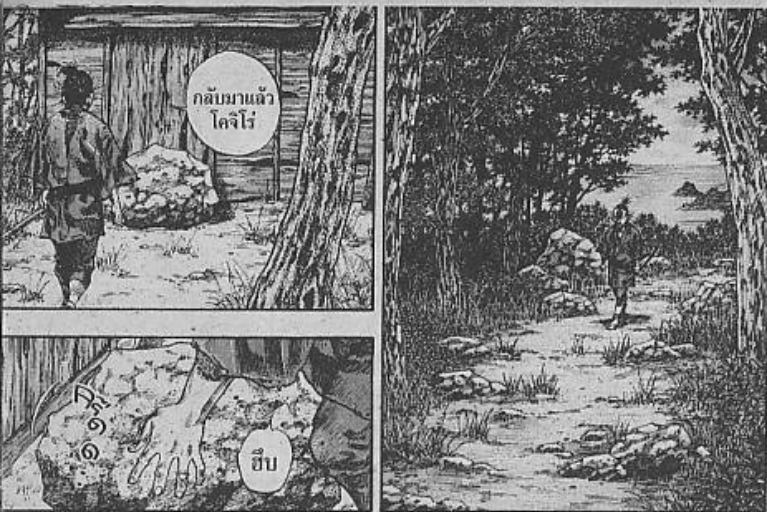
เจ้าโกสึเกะ
เพิ่งเคยจับดาบ
มาบ้างแล้ว
ไม่ใช่หรอ?

ดูท่าพินัน
แล้ว
เป็นไงบ้าง

.....

ดูไม่ซึ้งซึ้ง
เลยแฮะ

โคจิโร่

อ๊า

ขี้กี้เลย
เอาไป
แอบไว้!!

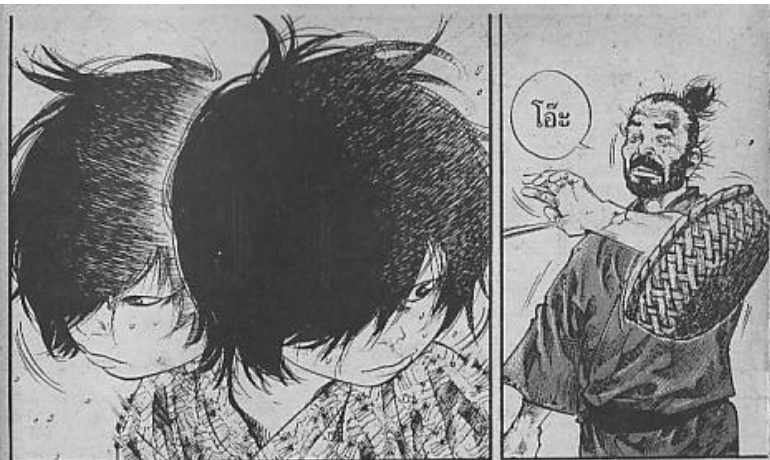
เด็กอายุ 4 ขวบ
ถือดาบยาวกว่าตัว
เดินไปมาทั้งวัน
ไม่ยอมห่าง
ใครเห็นก็ต้องว่า
แปลก

จะได้มีชีวิต
แบบเด็กธรรมดา
กับเขามั่ง

ข้าทำ
ลูกข้างมา
ให้เล่น

โธ๊ะ

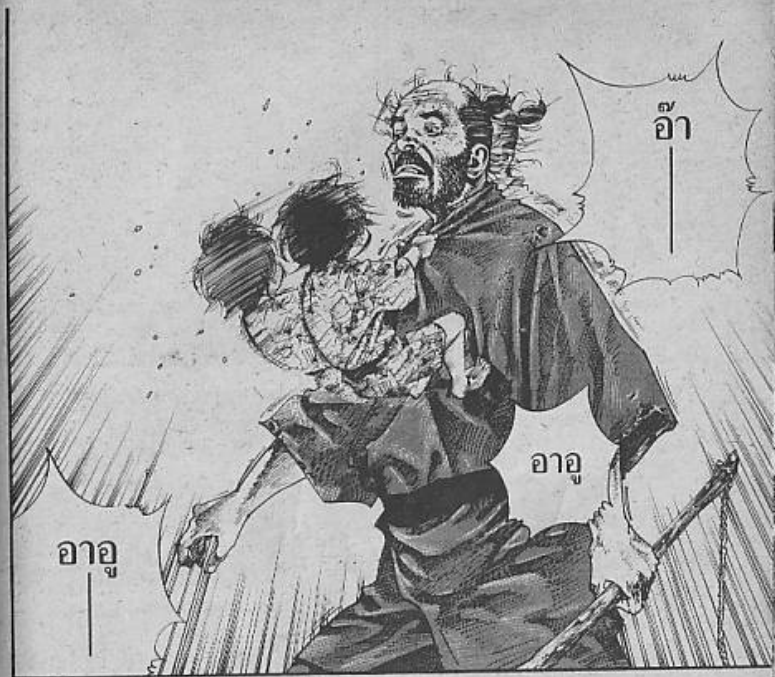
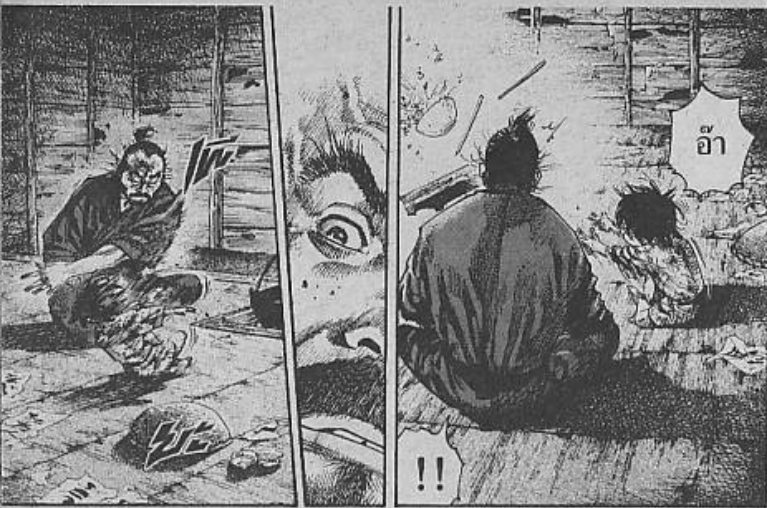
ทำไมเจอ
ใช้มา?

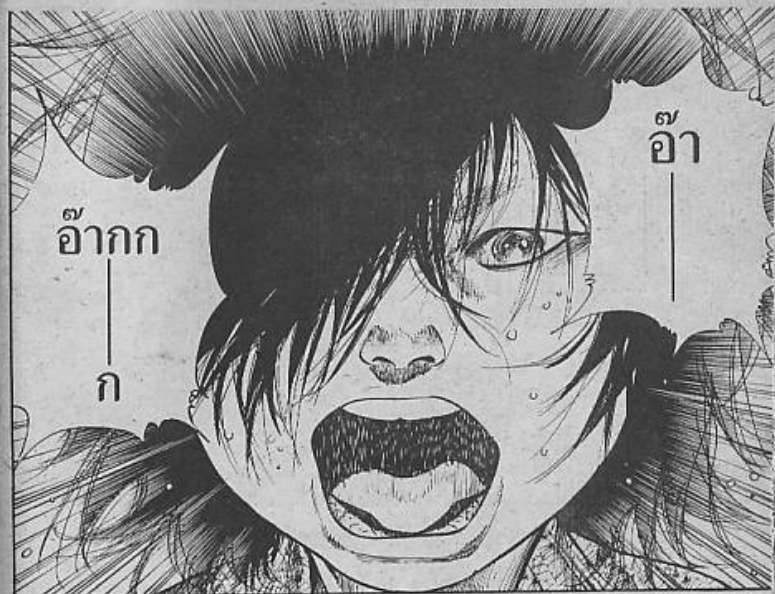
หามาทั้งวัน
ละสิ

อ๊า

เออ

โคจิโร่
เอี้ย

ขอให้เอ็ง
มีชีวิตแบบ
คนธรรมดา
ทั่วไป

ส่วนดาบนั้น
ข้าทหาความสะดวก
เก็บไว้อย่างดี
สบายใจได้

เมื่อเอ็ง
เติบโตอยู่
รู้ผิดชอบชั่วดี
เมื่อไหร่
ข้าจะคืน
ให้เอ็ง

.....

ถ้า
อยากรู้

ว่าผู้ชายที่
ชีวิตมีแต่ดาบ
จะเป็นอย่างไร
.....

ก็ดูข้า
เอาไว้

ผู้ชายจะ
คลั่งไคล้
ดาบ

ขอโทษ
นะ....

เอ็งต้อง
อยากมีเพื่อน
อยู่แล้วนะ
!!

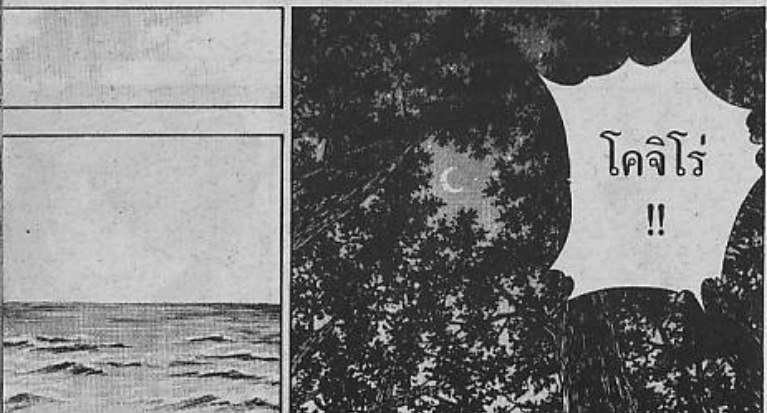
เอ็งอยากไป
เล่นกับเด็ก ๆ
ในหมู่บ้าน
หรือเปล่า
โคจิโร่?

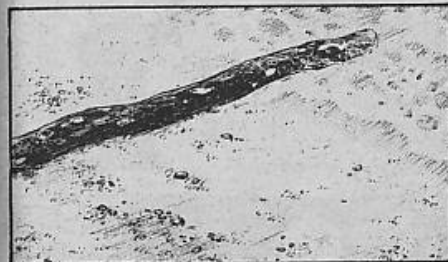
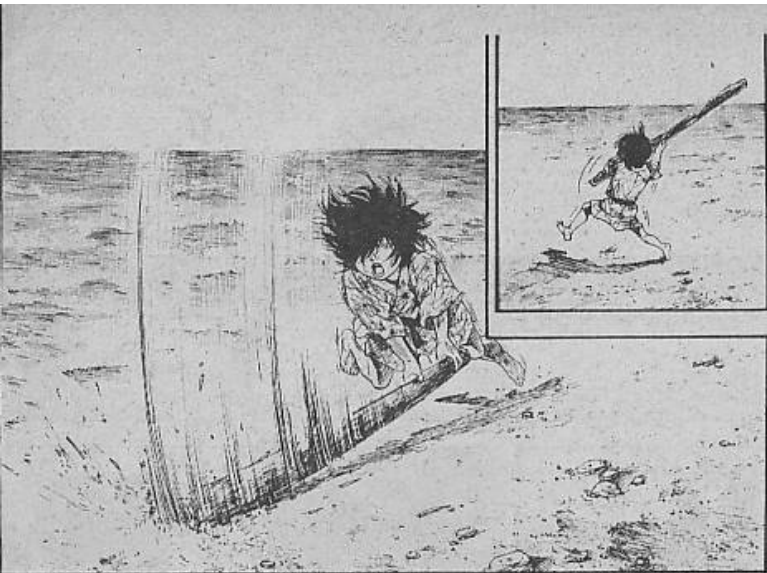
เอ็งอาจจะ
มีเพื่อนกับเขา
ได้บ้าง!!

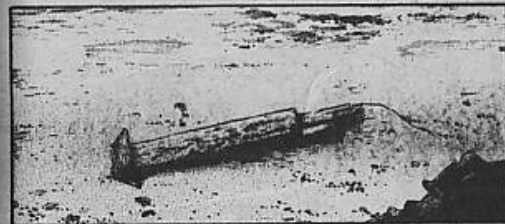
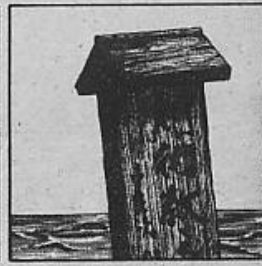
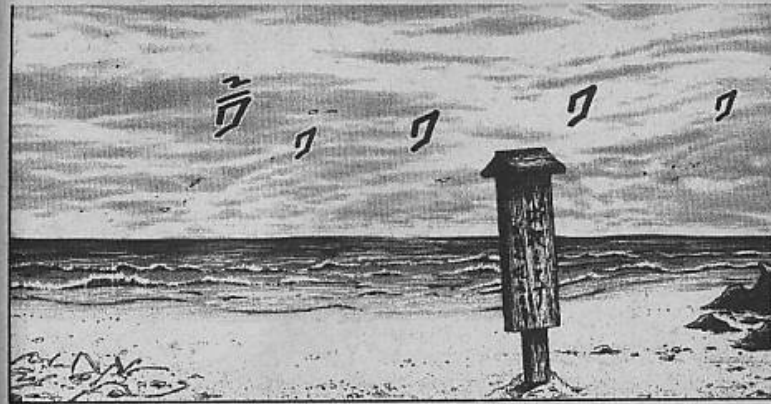
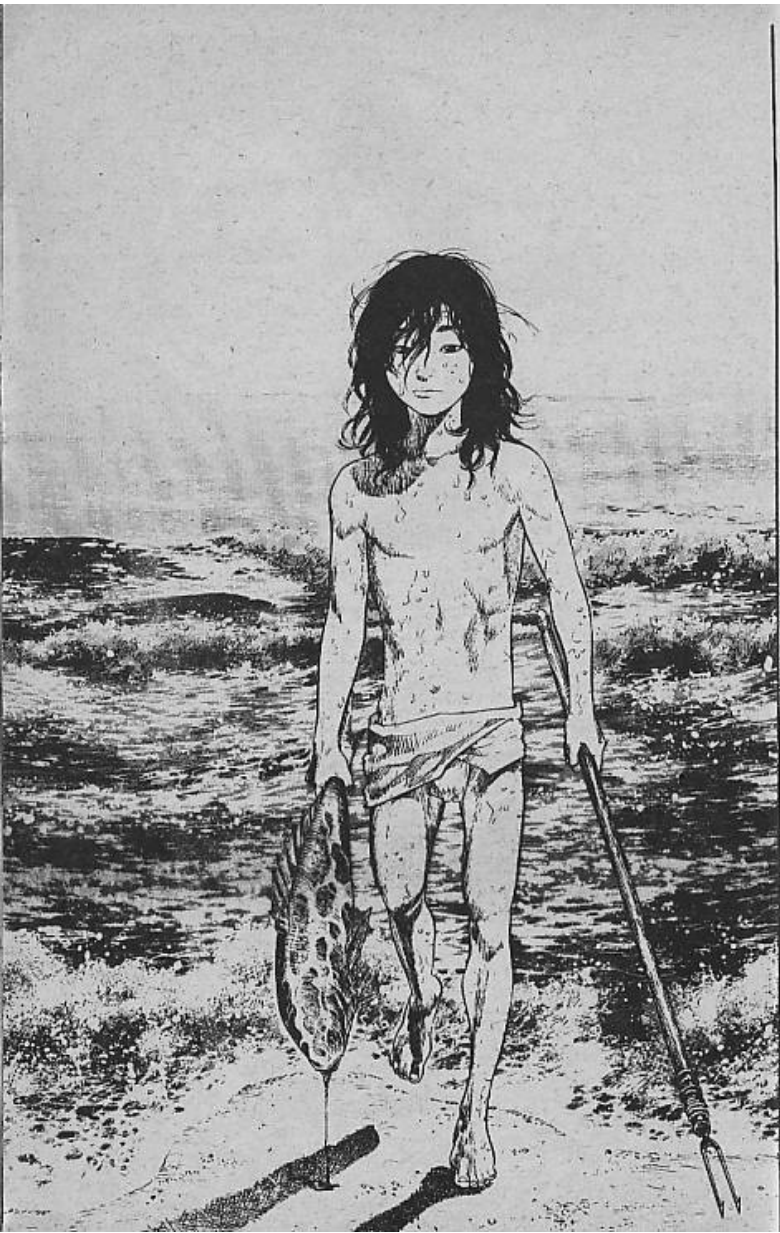

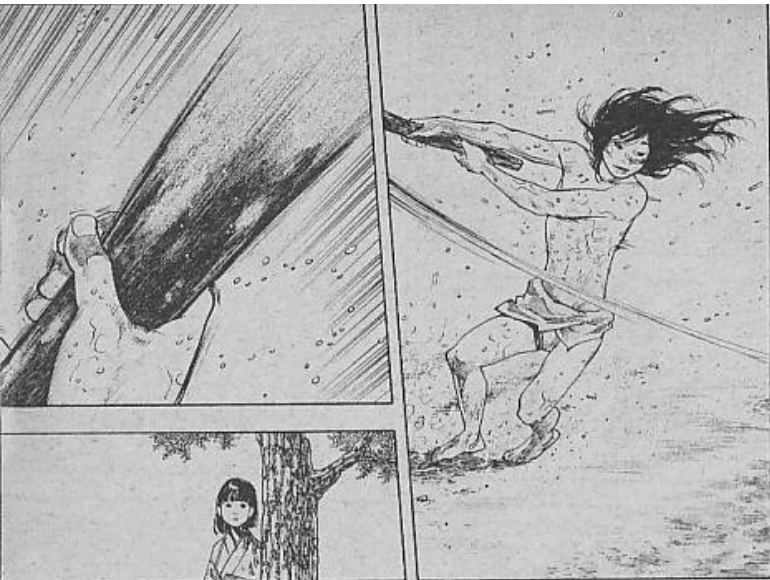
ไม่ชอบ
สูงลิ้งกับใคร
.....

ที่ข้า

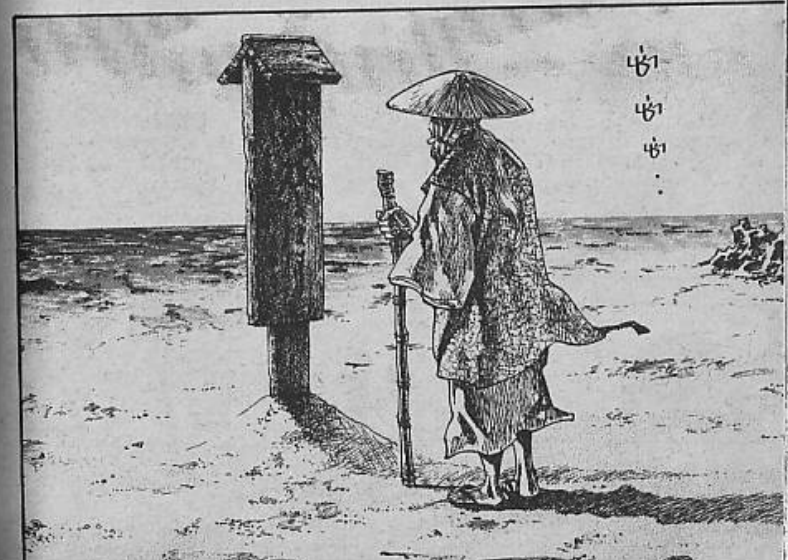

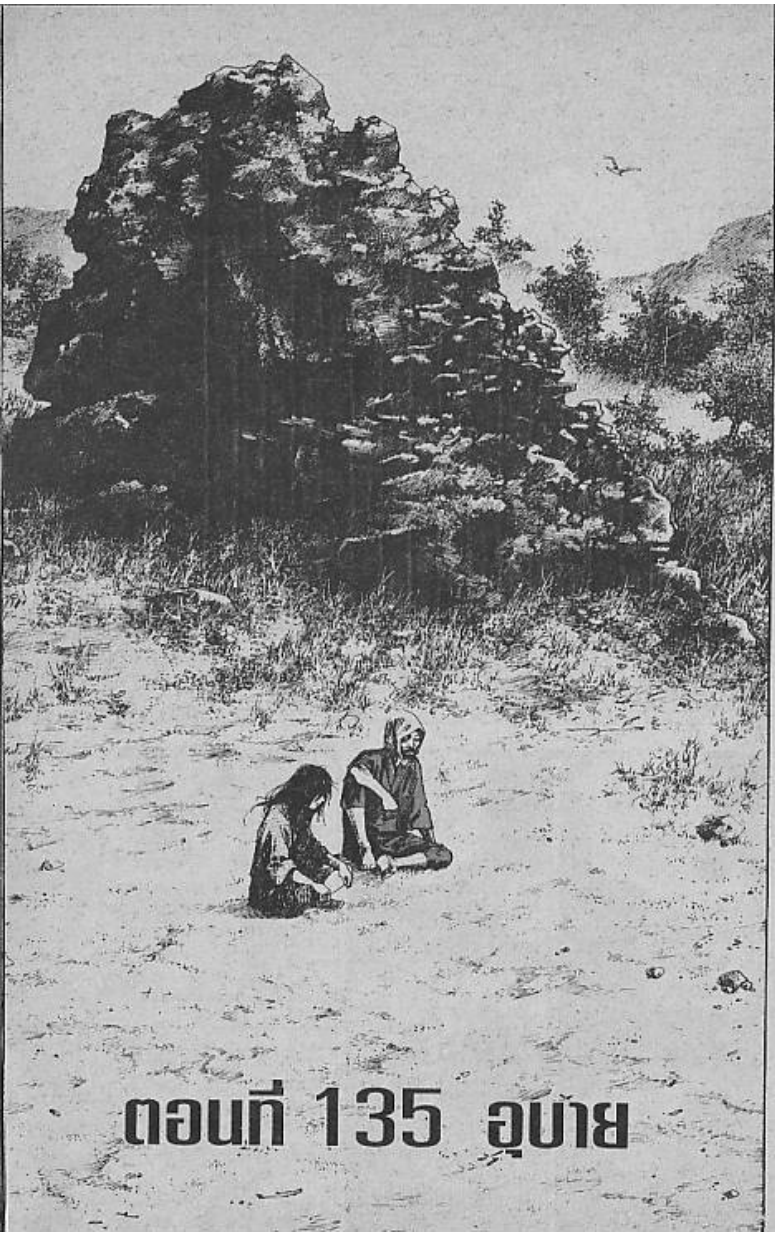

Vagabond

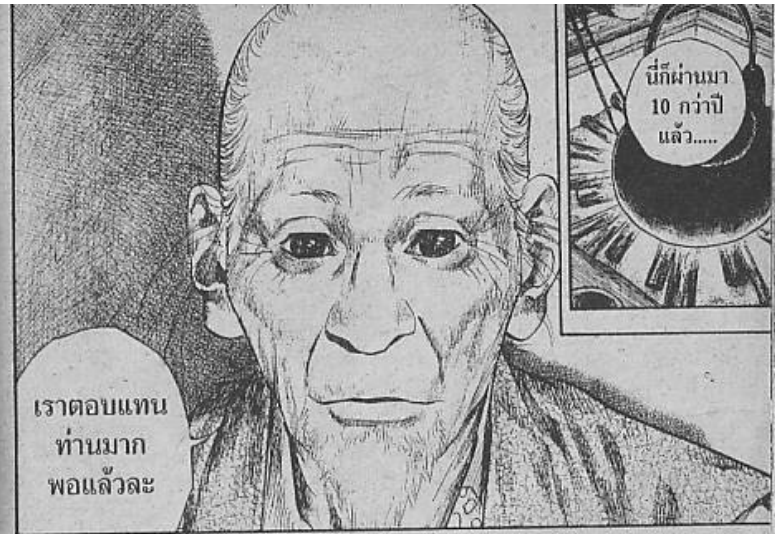

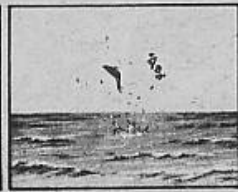
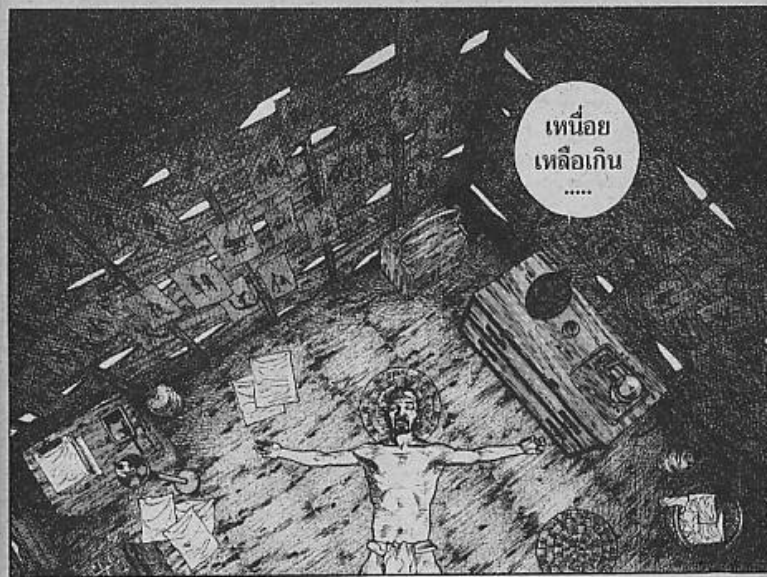
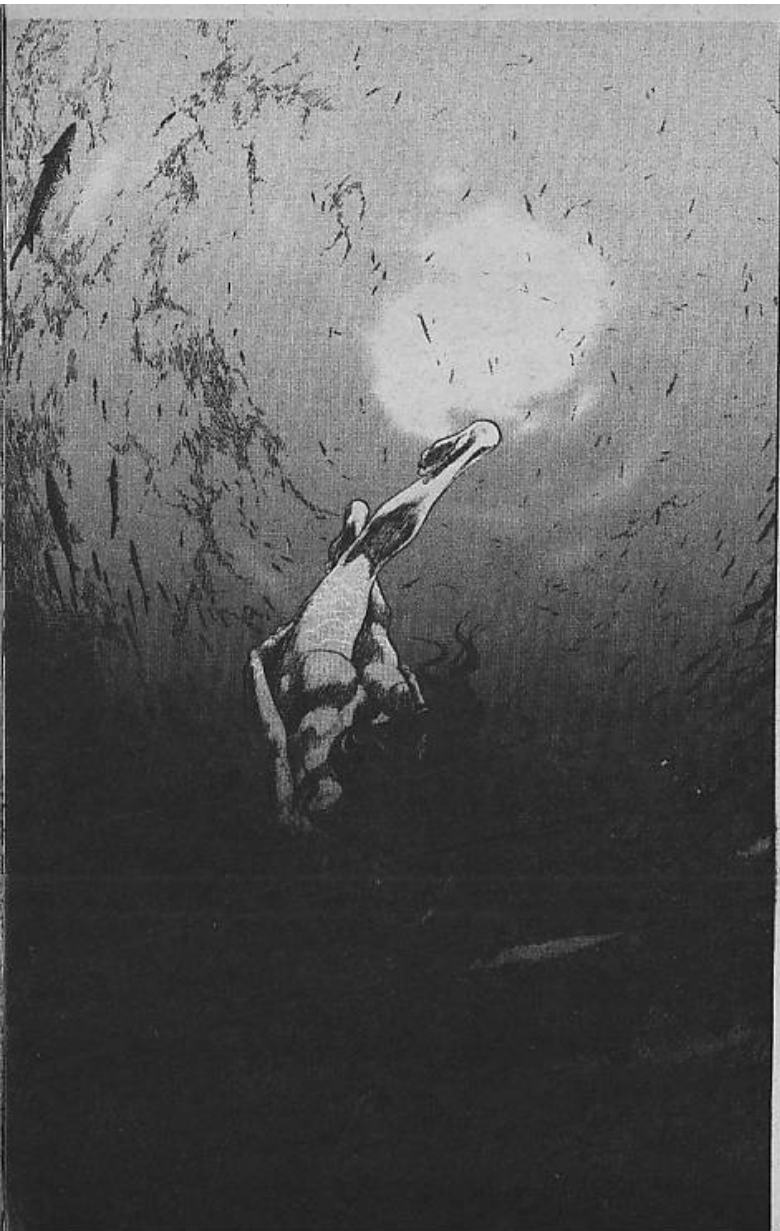

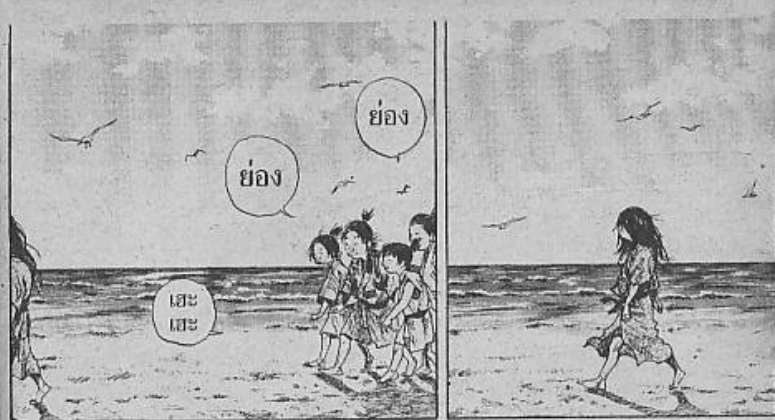
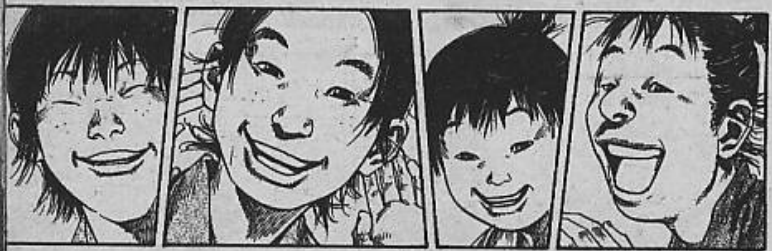
ตอมที่ 135 อุทัย

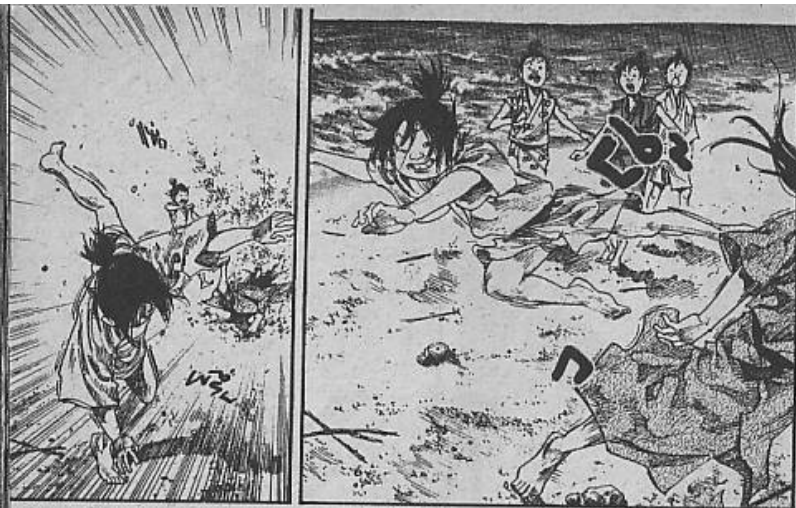

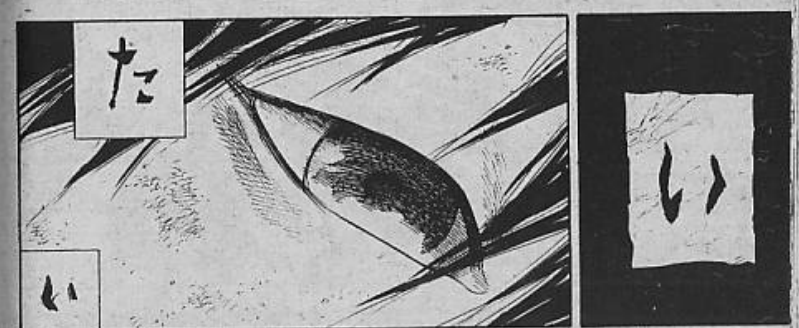

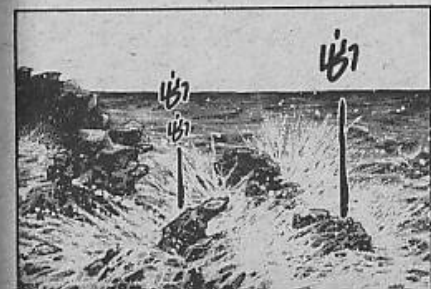
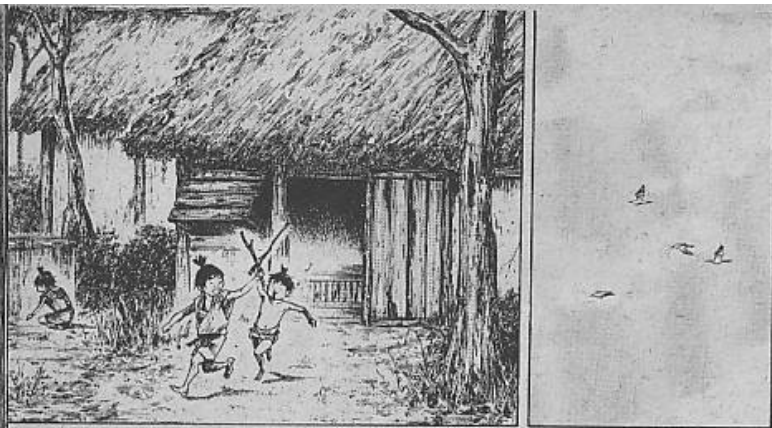

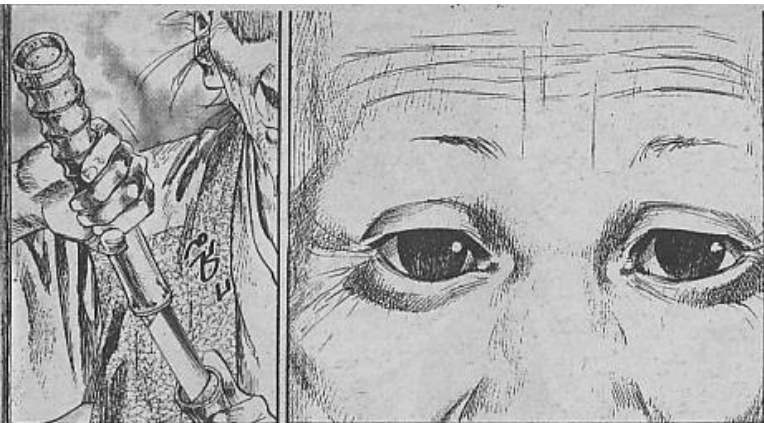

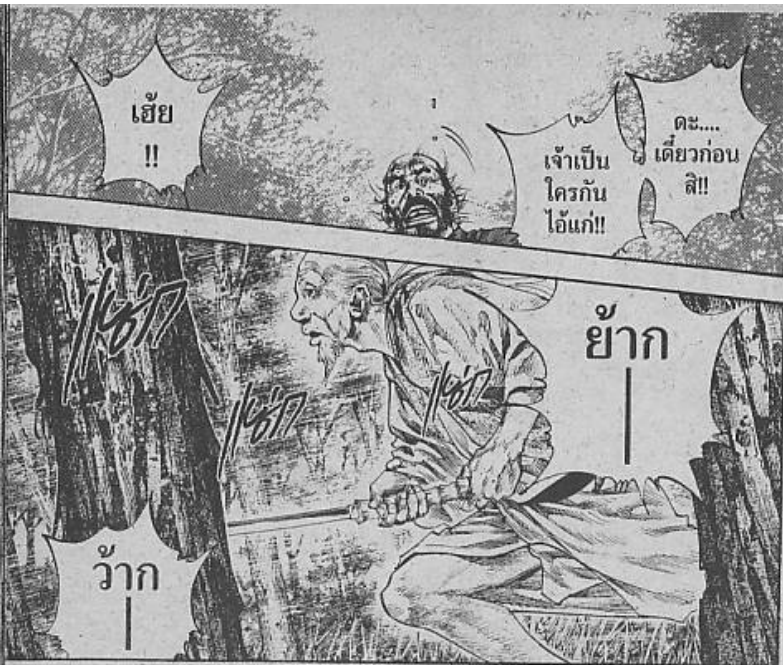

Vagabond

ตอนที่ 136 โศกโศร่ ทัชฌ์ถึงดี

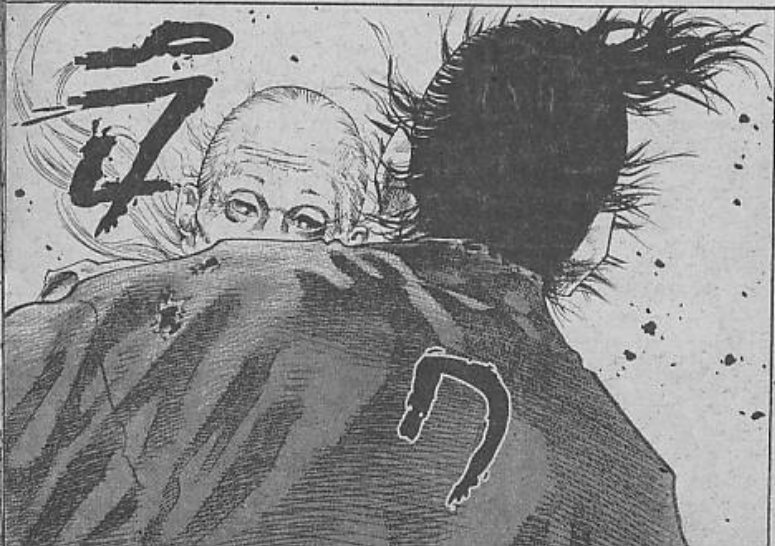

เฮ้ย !!

ดะ... เดี่ยวก่อนสิ!!
เจ้าเป็นใครกัน ไอ้แก่!!

ย้าก

ว้าก

ฮึบ !

ฮึบ !

ฮึบ !

นี่ลง
ท่านเป็น
ใคร!?

เฮ้ย!
ทำไม
ต้องเป็น
ข้า?

...แล้วทำไม
ต้องเป็น
ข้า?

ข้างใน
เป็นคาบ
จริงรี...
ท่าน
ทำอะไร
ริเปล่า

.....

ฮึบ !

เฮ้ย !?

ฮึบ !

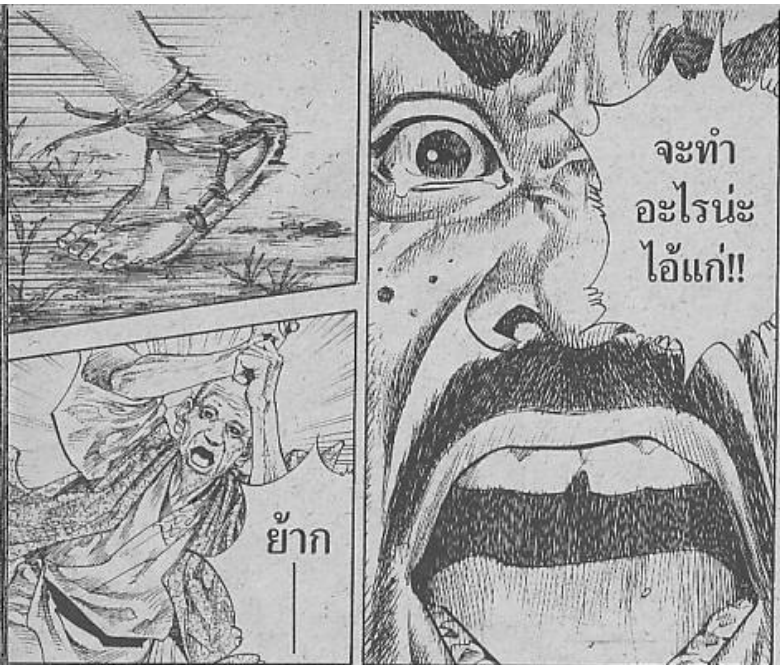
ข้าไป
ทำอะไร
ให้ท่าน?

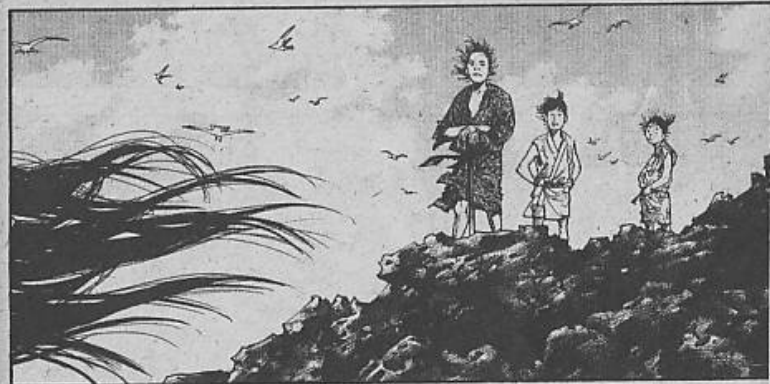
!?

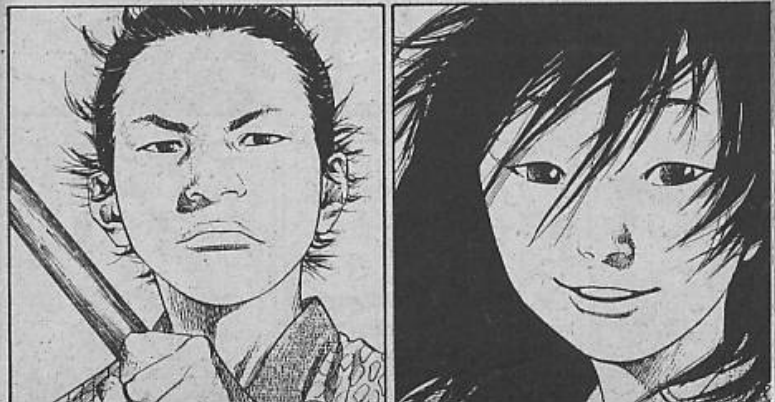

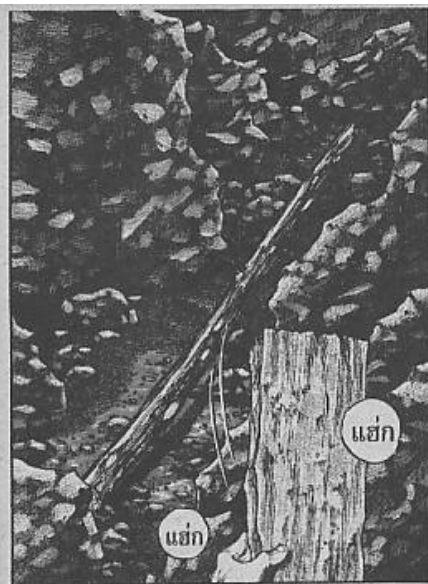
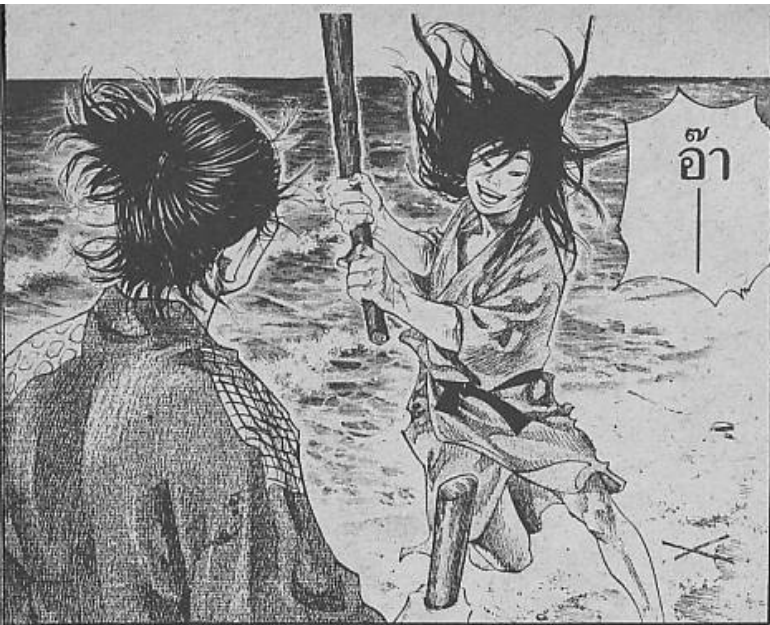
ข้าอยาก
ประลองฝีมือ
ด้วย

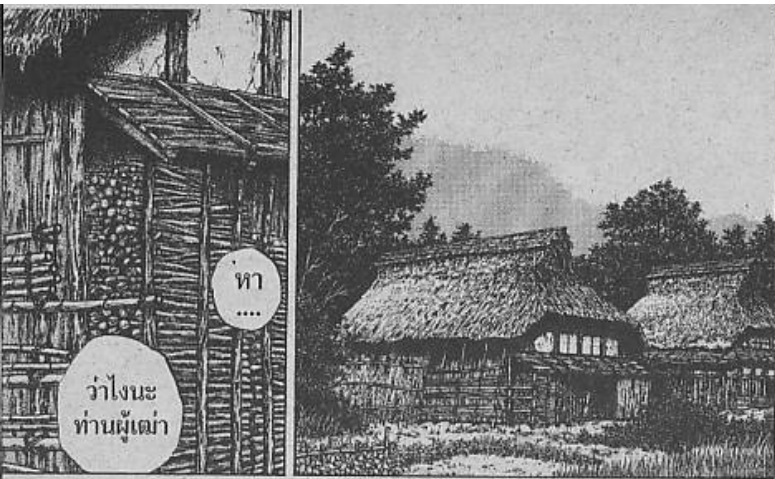

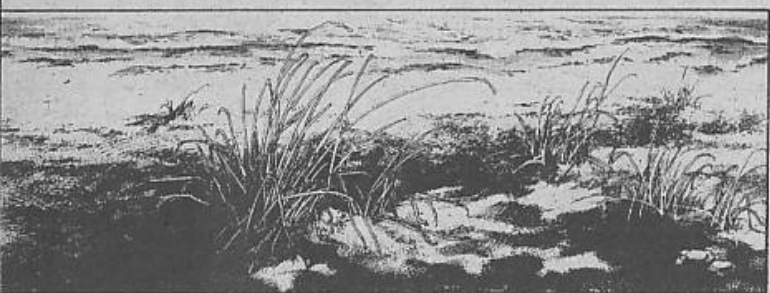

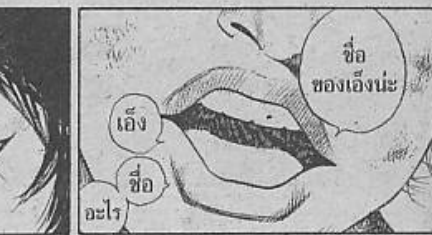

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาวา

14 จดหมาย

พิมพ์ครั้งที่ 1 30 สิงหาคม 2545

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"Vagabond"

© 1998-2002 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-9547-20-9

ผู้แปล ขนมนจีน

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120 : ฝ่ายจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2316-5926(สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766

